

The Atmanand Prakash. REGISTERED No. B. 481

श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

६६

सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः

६६

नैर्मल्यं मानसं च स्वपरहिकृते जायते सत्पट्टतिः

शुद्धं सम्यक्त्वरत्तं गुणगणाकिरणैर्भासितं प्राप्यते यत् ।

शुद्ध ज्ञानानुरागो गुरुचरणरतिर्लभ्यते चापि पूर्णः

आत्मानन्द प्रकाशे प्रसरति हृदये दुर्लभं किं जनानाम् ॥

पु. १५. } वीर सं. २४४४-माघ आत्म सं. २२. } अंक ७ मो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमशः.

नं०.	विषय.	पृष्ठ.	नं०.	विषय.	पृष्ठ.
१	प्रभु प्रार्थना...	१५१	५	वीतराग प्रणीत पवित्र धर्म-भाग	१६८
२	वाचनद्वारा शिक्षण...	१५२	६	जैन धर्म	१७०
३	आपणु जैनोन्नी वर्तमान स्थिति		७	वर्तमान सभायाँ	१७२
	अने कर्तव्य...	१५६	८	मुंण्डथी मुनिविहार	१७४
४	पं० यासजमहाराज श्री दानविजयल्लुं				
	भाषण...	१६७			

वार्षिक मूल्य रु. १) टपाल भर्त आना ८.

आनंद प्रिन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबयंद बल्लुभाय्ये छाप्यु-भावनगर.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોક્તાર ખાતું.

હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ સંસ્કૃત ગ્રંથો.

હાલમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે જેમાં નંબર ૩-૪-૭-૮-૯-૧૦ જેમાં કે પુસ્તી દ્રવ્યની સહાય મળેલ હોવાથી મુનિમહારાજઓ તથા જ્ઞાનભંડારોને ભેટ આપવાના છે. તેમજ નંબર ૧-૨-૫-૬ માં દ્રવ્યની અર્ધ સહાય મળવાથી મુનિમહારાજ તથા જ્ઞાનભંડારને માટે મંગાવનારને મુદ્દલ કિંમતથી અડધી કિંમતે આપવામાં આવશે, અને નંબર ૧૧ ઐતિહાસિક ગ્રંથ હોવાથી અગાઉ માસિકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે કિંમતથી આપવામાં આવશે. પોસ્ટેજ જુદું.

મુનિમહારાજઓને નમ્રવિનંતિ છે કે તેઓશ્રીના સમુદાયના વડિલ કે ગુરૂદ્વારા કોઈપણ શ્રાવકના નામે પુસ્તકો મંગાવવા કૃપા કરવી, જેથી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પોસ્ટેજના પૈસાના વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે. જ્ઞાનભંડારના કાર્યવાહકોએ પ્રથમ મુજબ મંગાવવા તસ્દી લેવી. મુનિમહારાજઓ તથા જ્ઞાનભંડારોને ભેટ આપવાના ગ્રંથો પૈકી વધારો રહેશે તો તે ગ્રંથો જ્ઞાન-ખાતું હોવાથી નીચેની કિંમતે વેચાણુ આપવામાં આવશે.

હાલમાં યુરોપમાં ચાલતી લડાઈને લીધે છાપવાના કાગળોની અતિ મોંઘવારી અને છપાવવાનો દર વધી ગયેલ છતાં પુસ્તકોની કિંમતમાં તેલકુલ વધારો કરેલ નથી પરંતુ સાહિત્યનો ફેલાવો વધારે કેમ થાય તે ઉદ્દેશ ધ્યાનમાં રાખી કિંમત ઘણીજ ઓછી રાખવામાં આવેલ છે જે ગ્રંથો જોવાથી માલુમ પડશે.

ગ્રંથોનાં નામ.

૧ સુકૃત સંકીર્તન મહાકાવ્ય સી. ડી. દલાલ લેખિત ઇંગ્લીશ પ્રસ્તાવના સાથે.	૦-૩-૦
૨ સામાચારી પ્રકરણ સટીક.	૦-૪-૦
૪ મહાવીર ચરિત્ર પ્રાકૃત.	૦-૧૩-૦
૬ પ્રભુદ્ધ રૌહિણેય નાટક.	૦-૨-૦
૮ પંચનિર્ગ્ધી તથા પ્રજ્ઞાપના	સૂક્તમુક્તાવલી ૦-૪-૦
તૃતીય પદ સંગ્રહણી સટીક.	૦-૪-૦
૧૦ દાનપ્રદીપ.	૧-૧૨-૦
	૧૧ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ
	(પ્રથમ ભાગ) ૦-૮-૦

છપાતા ગ્રંથો.

૧ શ્રાદ્ધવિધિ.	} શેઠ જીવણભાઈ જેયંદ તરફથી.
૨ પડ્દર્શન સમુચ્ચય.	
૩ પંચસંગ્રહ. શેઠ રતનજી વીરજી તરફથી.	૪ શ્રી જૃહત સંઘચણિ.
૫ સત્તરિસય ઠાણુ. શાહ યુનીલાલ ખુબચંદ પાટણવાળા તરફથી.	
૬ સુમુખનૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા. શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.	
૭ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય.	૮ ધર્મપરીક્ષા. જામનગરવાળી બાઈ મણી ત.
૯ જૈન મેઘદૂત સટીક.	૧૦ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ.
૧૧ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ ૧૨ દ્વૌપદી સ્વયંવર નાટક.	

છપાવવાના ગ્રંથો.

૧ સિદ્ધપ્રાભૂત સટીક.	૨ પટસ્થાનક સટીક.
૩ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.	૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક.
૫ બંધહેતુદય ત્રિભંગી સટીક.	૬ બંધોદયસત્તા પ્રકરણ સટીક.
૭ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત.	૮ વિશ્વમિ સંગ્રહ.

શ્રી

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिचूतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
 पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थ परिज्ञानेयत्नो विधयेः ॥

પુસ્તક ૧૫] વીર સંવત્ ૨૪૪૪, માઘ, આત્મ સંવત્ ૨૨. [અંક ૭ મો.

મનુષ્ય જીવનનું રહસ્ય પ્રાપ્ત કરવા પ્રભુ પ્રાર્થના.

(ગાઝલ—કબીલી.)

જીવનના હેતુઓ જાણી, સદા સમભાવથી રહેવા;	૧
ઉચિત કર્તવ્ય દૃષ્ટિથી, વિશુદ્ધિ માર્ગ સંચરવા.	
કરી નિષ્કામ કર્મોને, અધર્મો દૂર કરવાને;	૨
ભયાશંકા વિદ્યારાદ, થકી મુક્તિ સમવાને.	
અચળ સંકલ્પને ધારી, ધરી સ્થિરતા અડગઅગથી;	૩
સદા એ આત્મ ભાવેને, સ્મરણ કરવા પ્રતિપાળથી.	
પ્રભુ પ્રીતિતણા રંગો તણી, ઉત્તમવળ પ્રભા ધરવા;	૪
મલિનતા ક્ષાંતિ ગ્લાનિથી, જીવનને સઘ ઉદ્ધરવા.	
અમેને અર્પણે જળ એ, વિભો! આત્મિક ખગ્નનાથી;	૫
અખૂટ છે આપ સાન્નિધ્યે, લહે આશિષ ગાળકની.	

ફતેહચંદ.

૧૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વાંચનકારા શિક્ષણ,

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૩૪ થી ૧૩૬.)

(૨)

(લેઝ-વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ બી. એ.—ભાવનગર.)

ઘણા લોકો એમ માનતા હોય છે કે જે તેઓ નિરંતર વાંચવાનું ચાલુ રાખે, જે તેઓ જ્યારે જ્યારે અવકાશ મળે ત્યારે ત્યારે કોઈ પણ ચોપડી વાંચે, તો તેઓ જરૂર સર્વ વિષયમાં કુશળ અને સર્વ શાસ્ત્રપારંગત થઈ શકે, આ માન્યતા ભૂલ ભરેલી છે, જે તેઓ આમ વાંચવાથી સર્વપારંગત થવાની આશા રાખે તો હરવખત ગમે તે ખોરાકનો પદાર્થ આરોગવાથી મદ્દ બનવાની આશા રાખી શકે. વાંચન કરતાં મનન ઘણું અગત્યનો વિષય છે. જેમ ખાંદેલા અન્નને પાચનની જરૂર છે તેમ વાંચેલ બાબત પર મનનની સંપૂર્ણ જરૂર છે. કેટલાક મૂઢમતિ લોકો નિરંતર વાંચતા અને પોતાની જાતને નિરંતર જ્ઞાનથી ઠાંસીઠાસ ભરતાં હુમેશાં જોવામાં આવે છે, પણ તેઓ કદી મનન કરતા જોવામાં આવતા નથી. તેઓને થોડો ઘણો આરામનો વખત પ્રાપ્ત થાય છે કે તરત જ તેઓ ગમે તે પુસ્તક હાથમાં લઈ વાંચવા લાગે છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો તેઓ જ્ઞાન આરોગે છે પરંતુ તેને પચાવવાનો કદી ચત્ન કરતા નથી.

ઘણા માણસોને વાંચવાની એવી ટેવ પડી હોય છે કે તેઓ કદી હાથમાં કોઈ પણ પુસ્તક, કોઈ માસિક અથવા વર્તમાનપત્ર વગરના હોતા નથી. તેઓ ઘરમાં, ગાડીમાં, બહાર, ફરવા જતા જ્યાં ત્યાં વાંચતા અને વિશાલ જ્ઞાન મેળવતા નજરે પડે છે. જ્ઞાન સંપાદન કરવા તરફ તેઓને અત્યંત પ્રેમની લાગણી હોય છે અને તોપણ મગજ પરઃ આ પ્રમાણે... હુમેશાં ભાર પડવાથી તેઓની માનસિક શક્તિ નિર્બળ થઈ ગયેલી જણાય છે.

પ્રત્યેક અભ્યાસીએ અને વાંચકે આંગૂઠકવિ મિલ્ટનની નિમ્નલિખિત લીંટીઓ સ્મરણપટમાં કોતરી રાખવી જોઈએ.

Who reads.

Incessantly, and to his reading brings not
A spirit and judgement equal or superior,
Uncertain and unsettled still remains,
Deep versed in books and shallow in himself,
Crude or intoxicate, collecting toys

વાંચનદ્વારા શિક્ષણ.

૧૫૩

And trifles for choice matters, worth a sponge,
As children gathering pebbles on the shore.

ભાવાર્થ:—જે માણસ નિરંતર વાંચે છે પણ પોતાના વાંચનથી સમાન અથવા શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન મેળવતો નથી તે હમેશા અચોક્કસ અને અવ્યવસ્થિત રહે છે; તે પુસ્તકોની મોટી સંખ્યા વાંચે તોપણ પોતે તો અપૂર્ણ જ રહે છે. જેવી રીતે નાનાં બાળકો દરીયાકિનારેથી નકામા પથરાઓ એકઠા કરે છે તે પ્રમાણે તેઓ ઉત્તમ બાબતો ગ્રહણ કરવાને બદલે નકામી વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરે છે.

અંગ્રેજી ભાષાનો મહાન શબ્દકોષ રચનાર મી. વેબ્સ્ટર જ્યારે નાની ઉમરનો હતો ત્યારે પુસ્તકો એટલા બધા જુજ અને પીમતી હતા કે તેને કદિ સ્વપ્નમાં પણ ખ્યાલ નહોતો કે તેઓ માત્ર એકજ વખત વાંચવાના છે. પણ તેણે એવો નિશ્ચયાત્મક વિચાર કર્યો હતો કે પુસ્તકો જીવંતજી હોવા જોઈએ અથવા જ્યાં સુધી તેઓ જીવનના એક અંશરૂપ બને નહિ ત્યાં સુધી પુનઃ પુનઃ વાંચવા જોઈએ.

એક સ્ત્રી લેખક કહે છે કે—“આપણે જોઈએ તે કરતાં વધારે પ્રમાણમાં વાંચવાથી એક પ્રકારની ભૂલ કરીએ છીએ. મને માનવાને કારણ મળે છે કે મેં વાંચ્યું તેનાથી અર્ધ પ્રમાણમાં વાંચ્યું હોત તો વધારે બુદ્ધિમાન અને પ્રતિભાશાળી થઈ શકત અને મારી માનસિક શક્તિને વધારે મજબૂત બનાવી શકત અને કેળવી શકત.”

જે પુરૂષો શાંત જીવન વહન કરે છે તેઓને વિશ્લેષ કરવાની સત્તાઓ આડે આવતી નથી જેથી તેઓ વધારે સારી રીતે વાંચી શકે છે અને વિચાર કરવામાં વધારે હંડા ઉતરી શકે છે. તેઓનું વાંચનક્ષેત્ર વિશાળ હોતું નથી પરંતુ તેઓ વાંચન કળામાં વધારે પ્રવીણ અને બાહોશ હોય છે. જેવી રીતે શરાણુ પર ચઢાવવાને છરી, સુડી આદિ વસ્તુઓ લઈ જવામાં આવે છે તેવી રીતે આપણા મનને કોઈ પણ વિષયના વાંચન અથવા અભ્યાસમાં લઈ જવું જોઈએ. શરાણુમાંથી આપણને જે કંઈ મળે છે તે માટે આપણે સુડી અથવા છરીને તે પર ચઢાવતા નથી, પરંતુ તેની અણી તીક્ષ્ણ બને તે હેતુથીજ આપણે તેમ કરીએ છીએ. આપણે જે પુસ્તકો વાંચીએ છીએ તેમાંથી જે કંઈ યાદ રાખીએ છીએ તેને વાંચનના લાભ તરીકે ગણવામાં આવતું નથી. પણ આપણે તેઓની ચારિત્ર્ય બંધારણની શક્તિમાંથી શું ગ્રહણ કરીએ છીએ તેજ મોટામાં મોટો લાભ છે. જીવન રસાયન અને જીવનના વિકાસમાં ઉપયોગી સર્વ વસ્તુઓ પુસ્તકોલયમાં નથી પરંતુ તમારા પોતામાં, સ્વમાનની લાગણીમાં અને કરેલ કર્તવ્યના અભિજ્ઞાનમાં છે.

સારું પુસ્તક વાંચવું એ ઉત્તમ વાત છે. સારું જીવન વહન કરવું એ તમા

૧૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરતાં પણ ઉત્તમ વસ્તુ છે. અને આવું જીવન વહન કરવાથીજ વૃદ્ધત્વને પણ અટકાવે એવી શક્તિ ઉત્પન્ન થાય છે. વિદ્યા અથવા જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ મનુષ્યો વચ્ચેના ભેદની તુલના કરવાનું ધોરણ નથી. માત્ર જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ એજ શક્તિની પ્રાપ્તિ છે, એમ માની શકાય નહિ. જે જ્ઞાન તમારા પોતાના એક અંશરૂપ બન્યું નથી તે જ્ઞાન કટાકટીને પ્રસંગે લાગ્યેજ ઉપયોગી થઈ શકે છે અને તમને સંકટમાંથી લાગ્યેજ બચાવી શકે છે. વધારે અસરકારક શબ્દોમાં કહીએ તો જેમ જેમ માણસ આગળ પ્રગતિ કરે છે તેમ તેમ કેળવણીને તેણે પોતાનો અંશ બનાવવી જોઈએ. પોતાના એક અંશરૂપ બનેલી સ્વરૂપ વ્યવહારિક કેળવણી દુનિયામાં ઉપયોગમાં ન આવી શકે એવા જ્ઞાન કરતાં વધારે લાભો સિદ્ધ કરી શકે છે.

મનુષ્યોપર પુસ્તકો શું અસર કરે છે અને પોતાના પુસ્તકોની સહાયથી એક વિચારક શું કાર્ય કરે છે તેને માટે સુપ્રસિદ્ધ રાજનીતિજ્ઞ મી. ગ્લેડસ્ટન કરતાં વધારે શિષ્ટ દૃષ્ટાંત મળવું અશક્ય છે. ગ્લેડસ્ટન પોતાની કારકીર્દી કરતાં ઘણું દરજ્જે મહાન હતો એમ કહેવામાં જરા પણ અતિશયોક્તિ નથી. તેને માનસિક વિકાસને માટે ખાસ પ્રેમ હતો. તેની વિલક્ષણ નૈસર્ગિક બક્ષીસોના પ્રભાવે તે ઓક્સફર્ડ અથવા કેમ્બ્રીજના વિશ્વવિદ્યાલયમાં મહાન અધ્યાપકની પદવી શોભાવી શક્યો હોત પરંતુ સંજોગો તેને રાજનીતિના ક્ષેત્રમાં લઈ ગયા જ્યાં તે તરતજ પોતાના સંજોગોને અનુરૂપ થઈ વર્ત્યો, તેનું વાંચન સર્વપક્ષી અને વિશાળ હતું અને તેણે પુસ્તકાલયો દ્વારાજ પોતાનો માર્ગ શોધ્યો હતો અને સરલ બનાવ્યો હતો.

વાંચનથી આપણે જે આનંદ અને આશ્વાસન પ્રાપ્ત કરીએ છીએ તે વાંચન પરના પ્રેમનો ખીજો મહાન લાભ છે. આપણી આલપાસની નિરાશાજનક, દુઃખદ, અને ઉદ્દેગકર વસ્તુઓની સત્તામાંથી છટકી જઈ આનંદ, સૌન્દર્ય અને ઉત્સાહની સૃષ્ટિ તરફ યથેચ્છ વિહરવું એ અનવધિ આનંદનો વિષય છે. કોઈ માણસ દુઃખથી પીડાનો હોય, વ્યાધિથી ગ્રસ્ત હોય અથવા કોઈ આર્થિક નુકશાનીથી હતાશ થઈ ગયો હોય તો મનને તેની અસહ્ય સ્થિતિએ લાવવાનો સૌથી અકર્મીર અને તાત્કાલિક ઉપાય મનને ઉત્સાહ પ્રેરક, વિદ્યતાપૂર્ણ વાતાવરણમાં દોરી જવું એજ છે. અને આવું વાતાવરણ ઉત્તમ કોટિના પુસ્તકો સિવાય અન્યત્ર અપ્રાપ્ય છે.

આપણે એવા ઘણા માણસોને જોઈએ છીએ કે જેઓ માનસિક વ્યથાથી પીડાતા હોય, જેઓના મનની સ્થિતિ કોઈ ભારે નુકશાનીથી અથવા શોકના આધાતથી તદ્દન ફરી ગઈ હોય આવા લોકોની માનસિક સ્થિતિમાં કોઈ સારા પુસ્તકમાં લીન થવાથી મહાન પરિવર્તન થઈ જાય છે. હમેશાં બારીઓમાંથી ચોતરફ જોતાં, અસ્વસ્થ અને અસંતુષ્ટ ચિત્તથી જ્યાં ત્યાં ભટકતાં, શું કરવું અને વખત કેમ

વાંચનદ્વારા શિક્ષણ.

૧૫૫

ગાળવો તેની સુંઝવણમાં અનેક વૃદ્ધ માણસો આપણી દૃષ્ટિએ પડે છે; કારણ કે તેઓએ પોતાના જીવિતના આ ભાગને માટે બિલકુલ તૈયારી કરી હોતી નથી. તેઓએ પોતાનું જળ, પોતાની મહેચ્છાઓ આદિ સર્વસ્વ પોતાના ધંધામાંજ પરોવી દઇ વાપરી નાંખ્યું હોય છે. એક વૃદ્ધ શુદ્ધસ્થ ઘણાજ પ્રવૃત્તિશીલ ધંધો વહન કરતો હોતો. તેનું જીવન અતિશય પ્રવૃત્તિ પરાયણ હતું છતાં પણ દુનિયામાં જે કંઈ બનતું તે સઘળાથી તે વાકેફ રહેતો. અને તેને પરિણામે અત્યારે પોતાનું નિવૃત્તિ જીવન તે એક બાળકની પેઠે સુખ અને સંતોષથી ગાળે છે. આનું કારણ એજ કે યુવાવસ્થામાં પ્રવૃત્તિપરાયણ હોવા છતાં તેનું વાંચન ઘણુંજ વિશાળ હતું. જે લોકો પોતાની માનસિક શક્તિને એકજ દિશામાં એકી વખતે અત્યંત લાંબા સમય સુધી રોકી રાખે છે તેઓનું માનસિક જળ કમે કમે ક્ષીણ થતું જાય છે. અને માનસિક સ્થિતિ સ્થાપકત્વ નષ્ટ પ્રાયઃ થતું જાય છે.

પરિશ્રમ પછી આરામ તથા શાંતિ આપવાની એકજ બાબતમાં પુસ્તકો પોતે હેતુરૂપ બને છે. જ્યારે કલ્પના સૃષ્ટિમાં દુનિયાની આધિ-ઉપાધિઓને વિસરી જવાનો, મનને ઉન્નત અને તાજું બનાવવાનો હેતુ હોય છે ત્યારે પુસ્તકો માત્ર સાધન કરતાં વધારે કાર્ય બજાવે છે. ત્યાં તેઓ પોતેજ હેતુરૂપ છે. પુસ્તકો માણસમાં નવીન ઉત્સાહ, નવું ચૈતન્ય અને નવું જળ રેડે છે. શારીરિક અથવા માનસિક કાર્યથી શ્રાન્ત થયેલો માણસ કોઈ મહાન્ ગ્રંથકર્તાના પુસ્તકને હાથમાં લે છે કે તરત તે આ પૃથ્વીતલથી ઉચ્ચપદે જાય છે અને નવી સૃષ્ટિમાં પ્રવેશ કરે છે. જ્યાં તેને સર્વ આધિ-ઉપાધિનું વિસ્મરણ થાય છે, તેના અવયવોને સંપૂર્ણ આરામ મળે છે. અને અકથ્ય સુખ અને નવીન ચૈતન્ય પ્રાપ્ત કરી આ પૃથ્વીતલ પર પાછો આવે છે.

સારાં પુસ્તકોનો ચાહનાર કદાપિ એકલો હોઈ શકેજ નહિ. પોતાના કાર્ય-માંથી નિવૃત્ત થાય ત્યારે જમે તે સ્થળે, જમે તે સ્થિતિમાં આનંદદાયક અને લાલ-કારક ધંધો (પુસ્તકોનું વાંચન) મેળવી શકે છે. અને સર્વોત્તમ મિત્રોની મંડળીનો લાલ પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

દરેક માણસ સુદૃઢજીવાને અત્યંત આભારી છે કે જે દ્વારા સુપ્રસિદ્ધ ગ્રંથકારો અને લેખકો પોતાના ઉત્તમ વિચારો અને આદર્શો આપણા આગળ રજુ કરી શક્યા છે. મહાન્ પુરૂષોની સાથે રૂઝમાં વાર્તાલાપ કરતાં તેઓના પુસ્તકો અને લેખો દ્વારા તેઓની સાથે વાર્તાલાપ કરવામાં કેટલાક વધારે લાભોની પ્રાપ્તિ થાય છે. તેઓના પુસ્તકોમાં આપણને તેઓના જીવન સંબંધી ઉત્તમ બાબતો જ માલુમ પડે છે. જેથી તેઓની પ્રતિકૂળ વિચિત્રતાઓ, તેઓના દોષો અને સ્વભાવ-સિદ્ધ વિલક્ષણતાઓ આપણા જીજ્ઞાસામાં કે જોવામાં આવતી નથી. પુસ્ત-

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કોમાં તો તેઓના સંબંધી જે સર્વ સાફ હોય છે તેજ આપણા જોવામાં અને જાણવામાં આવે છે. કારણ કે પુસ્તકોમાં તો તેઓના પસંદ કરેલા શ્રેષ્ઠ વિચારો જ પ્રકાશમાં મુકાયા હોય છે. પુસ્તકમિત્રો આપણી સેવામાં હમેશાં હાજર હોય છે. તેઓ આપણને કદિ ઉપદ્રવ અથવા પીડા કરતા નથી. તેમજ કોઈ પ્રકારનું કષ્ટ આપતા નથી, આંખણે ગમે તેટલા કંટાળી ગયા હોઈએ અથવા નિરાશ થઈ ગયા હોઈએ તો પણ પુસ્તકમિત્રો હમેશાં આપણને શાંતિ અને વિશ્રાંતિ આપે છે, ઉત્તેજિત કરે છે, ઉત્સાહ પ્રેરે છે અને ઉત્કર્ષનો માર્ગ સૂચવે છે.

કદાચ આપણને નિદ્રા ન આવતી હોય ત્યારે મધ્યરાત્રિના સમયમાં આપણે મહાન ગ્રંથકાર અથવા લેખકને યોદ્ધાનીએ છીએ તો તે તરત જ અનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ સમયનો વિચાર કર્યા વગર આપણી સાથે રહેવાને ખુશી હોય છે. સાહિત્યના મહાન ક્ષેત્રના કોઈપણ ખુણામાંથી આપણો બહિષ્કાર કરવામાં આવ્યો નથી, મરજીમાં આવે તે સમયે, સભ્યતાના કોઈપણ નિયમો પાળવાની અથવા સારો પોશાક ધારણ કરવાની આવશ્યકતા વગર અને સમય અગાઉથી નિયત કર્યા વગર આપણે સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાનોની મુલાકાત લઈ શકીએ છીએ. આગમ્યથી ખગર આપ્યા વગર આપણે મિલ્ટનને, સેક્સપીઅરને, ઇમર્સનને, લૅંગ્ફોર્ડને અથવા બીજા કોઈપણ સુવિખ્યાત કવિ અથવા લેખકને યોદ્ધાની શકીએ છીએ અને તેઓ તરફથી અપ્રતિમ માન મેળવવા લાગ્યશાળી થઈએ છીએ.

કોઈપણ જાતની ઓળખાણ પડાવવાની જરૂરીયાત વગર અને અપમાનની લેશ પણ ભીતિ વગર પુસ્તકાલયમાંના મિત્રો પાસે તમે જાઓ. તે મોટા સમૂહમાંથી તમારી ઇચ્છાનુસાર મિત્રોને પસંદ કરો, કેમકે તે મૂકલાવધારી અમર આત્માઓમાં અભિમાન-અહંત્વનો અંશ નથી પણ તેમાં રહેલા ઉચ્ચતમ આત્માઓ અત્યંત નમ્રતાપૂર્વક ઉચ્ચ વા નીચ ગમે તે કોટિના પ્રત્યેક વ્યક્તિની સેવામાં હાજર છે. તમારી ઉચ્ચતા અથવા નીચતાના ગિલ્ફુલ વિચાર વગર તમે કોઈપણ પુસ્તકમિત્ર સાથે છૂટથી વાત કરી શકો છો. કેમકે તે મિત્રો કોઈ જાતના અવિવેકથી કોઈની લાગણી દુઃખાવતા નથી તેમ જ મન દુલાવતા નથી.

અસંખ્ય પુસ્તકો વાંચવાથી કોઈ માણસ વિદ્વાન અને બુદ્ધિવાન બની જાય છે એમ નથી, પણ તેણે જેના પર ઉડા અભ્યાસથી આધિપત્ય મેળવ્યું હોય છે તેજ શ્રેષ્ઠ પુસ્તકોની નાની સંખ્યા માણસને પ્રતિભાશાળી બનાવે છે, જેથી કરીને તેની અંદર રહેલો દરેક કિંમતી વિચાર પરિચિત મિત્રની ગરજ સારે છે. પુસ્તકોનું પુનઃ પુનઃ વાંચન પ્રતિદિન વધતા આનંદથી થાય છે ત્યારેજ તેઓ હૃદયના ઉડામાં ઉડા પ્રદેશમાં ઉતરે છે—હૃદય સાથે સંયુક્ત બને છે અને આપણી સંપત્તિમાં વા વિષ-

વાંચનદ્વારા શિક્ષણ.

૧૫૭

તિમાં, કીર્તિમાં વા અપકીર્તિમાં, ઉત્કર્ષમાં વા અપકર્ષમાં એક સરખી રીતે વર્તનારા જુના ગાઠ પરિચિત મિત્રોરૂપે આપણા પાસે રહે છે. માત્ર એક બે વખત વાંચવાથી કોઈપણ મનુષ્ય કોઈ સુંદર કાવ્ય મહાન ઇતિહાસ, રસિક નવલ કથા અથવા ઉત્તમ નિબંધોને પુસ્તકના હાર્દમાં ઉતરી શકતો નથી. તેણે પોતાની સ્મરણ શક્તિના ખજાનામાં તે પુસ્તકમાંના અમૂલ્ય વિચારો અને દ્રષ્ટાંતો ભરવા જોઈએ અને પછી નિવૃત્તિના સમયમાં તેના પરિપક્વ વિચારો કરવા જોઈએ, મિત્રો આવે છે અને અમુક વખત આનંદ આપી ચાડ્યા જાય છે. પરંતુ પુસ્તકો નિરંતર સાથે રહેનાર મિત્ર છે અને જ્યાં કલાકોમાં આનંદ આપનારા છે. આંગણકવિ ગોડ્ડસ્મિથ વારં-વાર કહે તો કે “ કોઈપણ પુસ્તક પહેલીજવાર વાંચતાં મને લાગતું કે મેં એક નવો મિત્ર પ્રાપ્ત કર્યો છે અને પ્રથમ વાંચેલ પુસ્તક જ્યારે હું ફરી વાંચતો ત્યારે પરિચિત જુના મિત્રને મળતા જે આનંદ થાય તેવો અસીમ આનંદ થતો. ”

જો પવિત્ર લેખકો પોતાના પુસ્તકો રૂપે તમારા જીવમાં પ્રવેશ કરી નિવાસ કરવા આવે, જો તમારા પાસે સ્વર્ગની કવિતા ગાવાને મિલ્ટન કવિ આવે અને કલ્પના સૃષ્ટિ તેમજ માનુષી હૃદયના કાર્ગે પ્રકટ કરવાને શેક્સપીયર કવિ આવે તો તમારી ગરીબ યા તવંગર સ્થિતિનો ખ્યાલ રાખ્યા વગર તેઓને માન આપવા તૈયાર રહો. તમારા ઘરમાં ધનવાનો આવે છે કે નહિ તેની જરા દરકાર નહિ.

પુસ્તક એક લલા મિત્રની ગરજ સારે છે. તે તમારી ઇચ્છાનુસાર સંપૂર્ણ જોધ સહિત તમારા પાસે આવે છે. તમારા શૂન્ય હૃદયત્વથી તેને કોધ થતો નથી. અને કદાચ તમે આનંદના અન્ય વિષયો તરફ તમારું ધ્યાન ફેરવો તો તેને જોડું લાગતું નથી. કંઈપણ જઠલાની આશા વગર તે તમારી સેવા કરે છે. તે સ્મરણ-શક્તિમાં દાખલ થાય છે અને તેની અંદર રહેલું સ્વરૂપ તમારામાં ઓતપ્રેત થાય છે અને તમારી સ્મરણશક્તિમાં સર્વત્ર પ્રસરી રહે છે ત્યાંસુધી તે ત્યાં ભગ્યા કરે છે.

હમેશાં ફક્ત દશ મિનિટ કંઈક સાઈ વાંચવાની ટેવને કેળવો જો તમે સર્વ સાઈજ વાંચતા હોશો તો તેના પરિણામે વીશ વરસમાં કેળવાયલ અને બીન કેળવાયલ મન વચ્ચેનો ભેદ પ્રતીત થશે. સાઈ એટલે નવલકથા, કવિતા, ઇતિહાસ, અને જીવન ચરિત્રોમાંના હુનિયાના સૌથી સરસ ખજાના એવો અર્થ થાય છે. થોડા પણ સારા પુસ્તકો વાંચવાં અને પુખ્ત વિચાર પૂર્વક પસંદ કરેલાં પુસ્તકો વાંચવાં એ વાંચનદ્વારા શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરવાના મૂળ તત્વો છે. જો થોડા પસંદ કરેલા પુસ્તકો વાંચવા હોય તો: બીજાની પસંદગી અને પ્રશંસા પામેલા પુસ્તકો વાંચો. સુવિખ્યાત ગ્રંથકારોએ રચેલા અને ઉચ્ચકોટિના પુસ્તકો વાંચો જાહેર પુસ્તકાલયોમાંથી પણ આવા પુસ્તકો સહેલાઈથી લભ્ય થઈ શકે છે.

૧૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એવો એક ખાસ નિયમ છે કે જે પુસ્તક તમને ન ગમે તે ન વાંચો. બીજાને ગમતું હોય તે તમને કદાચ ન ગમે, માટે જે તરફ તમારું વલણ હોય અને તમને પ્રેમ હોય તે વાંચવાનો નિયમ રાખો. સમાન વસ્તુના આકર્ષણના અને સંબંધનના ખાસ નિયમથી સિદ્ધ થાય છે કે જે વસ્તુની શોધમાં તમે છો તે વસ્તુ તમારી શોધજરૂરી હોય છે. તમને અધમ કોટિના પુસ્તકો વાંચવાનો શોખ હોય તો તેવા પુસ્તકો મેળવવાને તમારે પ્રયાસ કે શ્રમ કરવાની જરૂર નથી. તેવા પુસ્તકો આકર્ષણના નિયમાનુસાર તમારીજ શોધમાં હોય છે.

આથ પદાર્થોને માટે બધા મનુષ્યોની રૂચિ એક સરખી હોતી નથી એ અનુભવ સિદ્ધ વાત સહુને સુવિદિત છે. વાંચનને માટે પણ તેમજ છે, જેમ પોતાની પ્રકૃતિને પ્રતિકૂળ પદાર્થ કોઈ ખાતું નથી તેમ પોતાને નિરસ અને શુષ્ક જણાતાં પુસ્તકો વાંચવા કોઈની વૃત્તિ થતી નથી, તેથી કરીને દરેક માણસે પોતે જ પુસ્તકોની પસંદગી કરવી જોઈએ અને જે પુસ્તક તેની શોધમાં હોય છે તે મેળવવું જોઈએ. કોઈ સારો વાંચક થોડાં જ પુસ્તકો પસંદ કરે છે તો કોઈને જેમ બને તેમ ઘણાં પુસ્તકો વાંચવાનું પસંદ હોય છે. અમુક પુસ્તકો અમુક માણસોને માટે સારાં હોય છે તે પરથી એવા નિશ્ચયપર ન આવી શકાય કે તે સર્વત્ર માટે સારાં અને વાંચવા યોગ્ય છે.

તમને પોતાને સ્વતંત્ર વિચાર કરતાં શીખવે અને તમારા પોતામાં અને બીજાઓમાં તમારી શ્રદ્ધા દૃઢીભૂત કરે એવા પુસ્તકો નિરંતર વાંચો. તમારા મિત્રોમાં તમારો વિશ્વાસ ઓછો કરે એવા પુસ્તકોથી સાવચેત રહો. ચારિત્ર્યનું અને સદ્વિચારોનું બધારણ કરે એવાં પુસ્તકો જ વાંચો. તેઓને નષ્ટ કરે તેવાં પુસ્તકોથી અળગા રહો. જે પુસ્તકો ગૃહની પવિત્રતામાં રહેલી તમારી શ્રદ્ધાને અને ધર્મપરની આસ્થાને ક્ષીણ કરે, જે ધર્મ તરફ હાંસી કરતાં જણાય, જે કર્તવ્યયુક્તિને અને નૈતિક ફરજિયાતોને દાબી દે એવાં પુસ્તકોને દૂરથી નમસ્કાર કરો.

છેવટે એટલું જ કહેવાનું કે જેટલું બને તેટલું વાંચો અને વાંચો. પરંતુ કદાપિ ખરાબ અથવા નિરસ પુસ્તકને સ્પર્શ પણ ન કરો. જીવન અત્યંત ટુંકું છે, સમય અત્યંત કિંમતી છે; માટે ઉત્તમ વિષયોથી ભરપૂર પુસ્તકોના વાંચનમાં જ તે વ્યતીત કરવાનો દૃઢ સંકલ્પ કરો. इतिशम् ।

આપણી જૈનોની વર્તમાન સ્થિતિ અને કર્તવ્ય.

૧૫૮

આપણી જૈનોની વર્તમાન સ્થિતિ અને કર્તવ્ય.

ભાષનાર—જગજીવન માવજીભાઈ કપાસી—ચુડા.

અંગ્રેજ વિદ્વાન બર્કે કહ્યું છે કે “The age of Chivalry is gone. That of sophisters, economists and calculators has succeeded, and the glory of the country is extinguished—” રીસ્તવનો યુગ વહી ગયો છે. વાકુલ્ય કરનારાઓ, અર્થ શાસ્ત્રીઓ અને અજમાયશ કરનારાઓનો યુગ આવ્યો છે; અને દેશના ગૌરવનો અંત આવ્યો છે.”

મહાશય બર્કેનું ઉપરનું કથન આખાદ લાગુ પડે છે. આપણા જૈન સમાજની વર્તમાન સ્થિતિનું અવલોકન કરશું તો આપણને અનિવાર્ય ખેદ થશે. ભગવાન મહાવીરની પૂર્વે અને ત્યાર પછી થઇ ગયેલાં અનેક પ્રભાવશાલી આચાર્યો અને જૈન ધર્માનુયાયી રાજાઓના સમયમાં જૈન સમાજની જે ઉન્નત દશા હતી, જૈન પ્રજામાં જે ગૌરવ હતું, જે ધર્માભિમાન હતું, જે કેવળ ધર્મ પ્રત્યેજ નહિ પણ જગત પ્રત્યે ઉચ્ચ લાગણી હતી; તે માંહેનું વર્તમાન સમયમાં જૈન સમાજની અંદર કાંઈ જોવામાં આવતું નથી. પૂર્વના સમયમાં જૈન ધર્મ એ ભારતવર્ષનો મૂળ્ય ધર્મ હતો અને તેના અનુયાયીઓની સંખ્યા પણ કરોડોની હતી. તે સમયનાં જૈનો સામાજિક, રાજકીય અને ધાર્મિક આદિ સર્વ પ્રકારની ઉન્નતિ સાધવામાં અથ્ર ભાગ લેતા હતા અને તેથીજ તેમનું ગૌરવ વધતું હતું. તે સમયે જૈન ધર્મ એ કેવળ વણિકોનો ધર્મ ન હતો પણ અન્ય જાતિના મનુષ્યો પણ જૈનધર્મી હતાં ટુંકામાં કહીએ તો તે સમયમાં જૈન ધર્મની સંપૂર્ણ ઉન્નત દશા હતી. વર્તમાન સમયમાં જૈન ધર્મની મૂળ્યતા રહી નથી અને તેના અનુયાયી સમાજની સંખ્યા પણ માત્ર ચૌદ લાખનીજ રહી છે. તેમ જૈન ધર્મને માનનારા માત્ર વણિકોજ રહ્યા છે અને તેઓ અન્ય હિલચાલોને છોડી માત્ર વ્યાપારમાંજ અહોનીશ જોડાયેલાં રહે છે. વર્તમાન સ્થિતિનું અવલોકન કરતાં એમજ માલુમ પડે છે કે દેશના મૂળ્ય ધર્મોમાં જૈન ધર્મ પછાત પડી ગયો છે અને તેનો અનુયાયી સમાજ પણ અધોગતિમાં પડેલો છે.

અમુક રાજ્યને કે અમુક સમાજને સુવ્યવસ્થિત રાખવાને માટે તે સમયનાં તેના અથ્ર પુરૂષો કાયદા ઘડે છે, અને તે પ્રમાણે વર્તવા સર્વને ફરમાન કરે છે. આપણામાં પૂજ્ય તીર્થંકરો ચતુર્વિધ સંઘની જે સ્થાપના કરે છે, તેનું કારણ પણ તેજ છે. અંતીમ તીર્થંકર ભગવાન મહાવીરે પણ સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા એમ ચતુર્વિધ સંઘની સ્થાપના કરી તેઓને આદરવા યોગ્ય નિયમોનું પણ પ્રતિપાદન કરેલું હતું. જ્યાં સુધી એ નિયમો અનુસાર વર્તન ચલાવવામાં

૧૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આવે છે, ત્યાંસુધી સમાજની સુવ્યવસ્થા રહે છે અને તેની ઉન્નતિ પણ થતી જાય છે. પરંતુ જ્યારે અનુયાયી વર્ગ પોતાના કર્તવ્યમાં શિથિલ પડી જાય છે. અને સ્થાપિત નિયમ પ્રમાણે વર્તન ચલાવતો નથી; ત્યારે તેની અવનતિ થાય છે. સમાજની ઉન્નતિ કે અવનતિનો આધાર મનુષ્યોના વર્તન ઉપર રહેલો છે. મનુષ્યોના આચારવિચારમાં અધમતા થાય છે, ત્યારે સમાજની અવસ્થા અવનતિ થાય છે. વર્તમાન સમયમાં જૈન સમાજની અવનતિ થયેલી છે એમ આપણે સમજીએ છીએ; તો હવે આપણી અવનતિ થવામાં શું કારણો રહેલા છે, તે તપાસવાની પ્રથમ અગત્ય છે. મહાન પુરૂષોએ જો કોઈ પણ મનુષ્યને, સમાજને કે દેશને પોતાની ઉન્નતિ કરવી હોય તો આત્મનિરીક્ષણ એટલે પોતાનાં દોષ જોવાની અગત્ય બતાવેલી છે; કારણ કે આપણામાં શું શું દોષો રહેલાં છે, એ જ્યાંસુધી આપણા જાણવામાં ન આવે; ત્યાંસુધી આપણે કદિ પણ સુધરી શકવાનાં નથી. આ ઉપરથી જૈન સમાજની વર્તમાન અવસ્થાનું અવલોકન કરવાની ખાસ અગત્ય છે. આપણી વર્તમાન સ્થિતિનું અવલોકન લેખક પોતાની બેઠકમાં ખુરસી ઉપર બેઠાં બેઠાં કરે છે એટલે ભૂલ થવાનો સંભાવ છે; તેથી વાંચનાર વિદ્વાન લાઇઓ તથા બહેનોને વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે તેઓને જે જે ભૂલ જણાય તે લેખકને લખી જણાવવા કૃપા કરવી.

જૈન સમાજના ચાર અંગો—સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાનું અનુક્રમે અવલોકન કરી તેનો વિચાર કરશું. સાધુ અને સાધ્વી વર્ગનું અવલોકન એક ગૃહસ્થાશ્રમી લેખક કરે, એ કેટલાંક ધર્મચુસ્ત મનુષ્યોને રૂચશે નહિ એમ લેખક જાણે છે; છતાં કોઈપણ પ્રકારની અણધટતી ટીકા કે નિંદા કરવાનો મારો આશય નહિ હોવાથીજ અવલોકન કરવાનું સાહસ કરું છું. વર્તમાન સમયમાં કેટલાંક કેળવણી પામેલાં જૈનો, સાધુ અને સાધ્વી વર્ગને હલકો અને નિરૂપયોગી ગણતાં શીખ્યા છે. કેટલાક સમય પહેલાં સંખર્ષમાં જૈનોની એક સભામાં પ્રમુખ થયલા મહાશયે “સાધુઓ માટે ઘણું અણધટું વાક્ય બોલી સમાજમાં કેટલોક ખળભળાટ ઉત્પન્ન કર્યો હતો. સાધુઓનું જીવન સંસારી મનુષ્યો કરતાં અતિ ઉચ્ચ હોય છે અને હોવું જોઈએ, એમ છતાં જ્યારે એવા ઉચ્ચ જીવન વિહારી પુરૂષો માટે હલકા શબ્દો અમુક સામાન્ય સંસારી મનુષ્ય વાપરે તો તે વિષે વિચાર કરવાની ધર્મપ્રિય મનુષ્યોને છુટ હોવી જોઈએ. આ દ્રષ્ટિથી સાધુ અને સાધ્વી વર્ગનું અવલોકન કરવામાં આવતું હોવાથી તે સંખર્ષી કોઈને વાંધો લીધા જેવું જણાશે નહિ. લેખકનું એમ માનવું છે કે સાધુ કે સાધ્વી વર્ગ કદાચ અમુક અંશે શિથિલ હોય તો પણ એવા શબ્દો તેઓના સંખર્ષમાં વાપરવા, એ કોઈ પણ રીતે ઈચ્છવા યોગ્ય નથી. પાશ્ચાત્ય વિચારોના આંધળા અનુકરણથી આપણું

આપણી જૈનોની વર્તમાન સ્થિતિ અને કર્તવ્ય.

૧૬૧

સમાજમાં એવા ઘણાં મનુષ્યો છે કે જેઓ સાધુ અને સાધવી કે જે વાસ્તવિક રીતે પૂજ્ય છે. તેઓની અયોગ્ય નિંદા કરવી એજ એક જૈન સમાજની ઉન્નતિનું ખીજ માની બેઠા છે. પ્રાચીન સમયમાં જે મહાન આચાર વિચારવાળા સમર્થ મુનિરાજો હતા, તેમની સાથે અર્વાચીન મુનિરાજોની તુલના કરવામાં આવે તો આપણને અસંતોષ થાય, એ સ્વાભાવિક છે; પરંતુ તેથી તેઓની અયોગ્ય નિંદા કરવી, તેઓ ના માટે હલકા શબ્દો વાપરવા, એ કેવળ અધમતા છે, એમ કોઈ પણ મનુષ્ય કબુલ કર્યા શિવાય રહેશે નહિ. આજના ઘણાં કેળવણેલાં કહેવાતાં મનુષ્યોને સ્વતંત્રતાનો એટલો ઉન્માદ થયો છે કે પોતાના ઉપર ગુરૂ છે, એવું સહન કરી શકતા નથી. સ્વતંત્રતાનો સ્વચ્છંદતા અર્થ કરી વર્તમાન સમયમાં તેનો જે દુરુપયોગ થાય છે, એ ખરેખર શોચનીય છે. કોઈ પણ મનુષ્ય વ્યાવહારિક કેળવણી ગમે તેટલા ઉચ્ચ પ્રકારની મેળવે પણ ધર્મજ્ઞાન વિના તેનામાં યથાર્થ જ્ઞાન આવતું નથી. ધર્મ એ ઉન્નતિનો મહાન મંત્ર છે. આપણા સમાજની અવનત દશા થવાનું કારણ પણ ધર્મ જ્ઞાનનો અભાવ છે. યથાર્થ ધર્મજ્ઞાનથી અજ્ઞાન મનુષ્યોજ સાધુ અને સાધવી વર્ગની નિંદા કરવાનું પસંદ કરે છે. પરંતુ જેઓ ધર્મના જ્ઞાની છે તેઓ તો તેમને સમાજનું અગત્યનું અંગ ગણી તેમની સેવા ભકિત કરે છે.

આ ઉપરથી વર્તમાન સમયમાં જેટલા સાધુઓ અને સાધવીઓ છે, તેઓ ઉત્તમ આચાર વિચારવાળાં હશે, એમ કાંઈ સિદ્ધ થતું નથી. અમારે દીલગીરી સાથે કહેવું પડે છે કે હાલમાં સમાજની શી રીતે ઉન્નતિ થાય તથા તે માટે કેવા પ્રયત્નો કાર્યમાં મૂકવા જોઈએ, એવા વિચારો સાધુ વર્ગમાંથી ઘણાજ થોડા ભાગ કરતો હશે. સમાજનું હિત તેઓના હૃદયમાં હશે એમ અમે માનીએ છીએ પણ વર્તમાન સમયને અનુકૂળ પ્રયાસો કરવામાં અને એ રીતે સમાજની ઉન્નતિ કરવામાં સાધુ વર્ગ પછાત છે એમ તો નમ્રતાથી કહ્યા શિવાય ચાલતું નથી. સાધુ મહારાજો અન્યોન્ય વર્તમાન પત્રનો આશરો લઈ કેવી રીતે નિંદા કરે છે, તે આપણે ઘણી વખત સાંભળ્યું છે, વાંચ્યું છે અને જોયું પણ હશે. તેમજ કેટલાક મુનિરાજો પોતાનો પરિવાર વધારવા ગમે તેવા અજ્ઞાન, સરલ અને નિર્દોષ હૃદયથી યુવકોને શુભ રીતે નસાડી ચેલા કરે છે. જે અત્યારના જમાનાને માટે અણુઘટનું છે. આવાં અજ્ઞ ખીનવ્યવહાર કુશળ ધર્મના અંશથી પણ ખીન અનુભવી નસાડી મૂકેલા યુવકોને સાધુ કરવાથી તેઓ સંયમ સાચવી શકતા નથી અને કેટલાક એવા ખરાબ પ્રસંગો બને છે કે જેથી જૈન સમાજની વારંવાર અતિ નિંદા થતી સાંભળવામાં આવે છે. જેવા પ્રસંગો અ.પણા જાણવામાં છે. સાધવી વર્ગમાં પણ આવી દશા વારંવાર જોવામાં આવે છે. પૂજ્ય અને વધ સાધુ સાધવી વર્ગમાં આવા સાહસો જો કરવામાં આવે, વર્તમાન સમયને પણ ઓળખે નહીં, એ અત્યંત શોકજનક વાર્તા છે અને આથીજ સ્વધર્મપ્રિય મનુષ્ય તરીકે લેખકને બહુ દિલગીરી થાય છે.

સાધુ અને સાધવી વર્ગની થોડા ઘણાં અંશે આવી સ્થિતિ છે, એમાંતો સં-

તમને વિચાર સરખો પણ નહિ હોય. અમે જૈનધર્મના ફરમાનને માનીએ છીએ, અમે પરમાત્મા મહાવીર પ્રભુની ભક્તિ કરીએ છીએ, અમે હંમેશાં દેરાસર અને ઉપાશ્રયમાં જઈએ છીએ, અમે લીલોતરી ખાતા નથી, અમે પાણી બહુ ઓછું વાપરીએ છીએ અને અમે મૂનિમહારાજોની સેવા કરીએ છીએ, એમ જે તમે દાવો કરતા હો તો પછી શામાટે તમે તમારું વર્તન ઉંચું રાખતા નથી? તમારા ગરીબ બંધુઓને કેમ કાંઈ મદદ કરતા નથી? તમે સમજી, વિદ્વાન અને ધનવાન થઈ અન્યાય અને અધર્મને રસ્તે ચાલતા હો તો ગરીબો કે જેઓને ખાવાને પૂરતું અન્ન પણ મળતું નથી, તેઓ ધનોપાર્જન માટે અન્યાય કરે તો તેમાં શું આશ્ચર્ય? અમને નીડરતાથી લખવા દો કે જૈન સમાજની પડતી પ્રથમ તો આચાર બ્રહ્મતાથી થઈ છે. ઘણાં કહેવાતાં શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓનાં વર્તન જોઈ અમને અતીવ શોક થાય છે. શ્રાવકનાં બાર વૃત્તોને એક બાબુ મુકી દઈએ પરંતુ દાન, શીયળ, તપ અને ભાવ એ સામાન્ય ધર્મને પણ આપણે ન પાળી શકીએ તો આપણે શ્રાવક નામને કલંકીત કરીએ છીએ અને આવી રીતે આપણે જૈનધર્મી હોવાનો દાવો કરીએ છીએ તે મહાન મિથ્યાત્વ છે અને ભગવાન મહાવીરના પુત્રો કહેવરાવવાને આપણે કેવળ નાલાયક છીએ.

જૈનો લીલોતરી આદિ વસ્તુઓ ન ખાવામાં ધર્મી હોવાનો જેમ દેખાવ ધારણ કરે છે; પરંતુ હુઃખી નિરાધાર વિધવાઓનું ધન પચાવી પાડવામાં, ગરીબ મનુષ્યોનાં ભારે વ્યાજ વટાવ ખાવામાં, તેઓ ધર્મનો ઢોંગ કરતા નથી. આવાં કેટલાંક પ્રત્યક્ષ કારણોને લઈ શ્રીયુત્ લાલા લજપતરાય જેવા વિદ્વાન પુરૂષ આપણા અહિંસા ધર્મના મંતવ્ય સંગ્રહી આડે રસ્તે દોરવાઈ જાય, એ સ્વાભાવિક છે. વિના કારણ નિરપરાધી કોઈ પણ જીવોને હુઃખ ન દેવું, એ અહિંસા ધર્મનો વાસ્તવિક અર્થ છે. શારીરિક બળ, સામાજિક હિત અને આત્મ સાધનમાં તેની ઉપયોગિતા છે. નિસત્ત્વ, નિર્માત્ર્ય અને વીર્યહિન મનુષ્યો આત્મસાધન કરી શકતા નથી. પરંતુ નિર્ભય અને વીર મનુષ્યોજ આત્મસાધન કરી શકે છે. તમે ગમે તેટલા વિદ્વાન હો, કાર્યકુશળ હો અને ઉત્સાહી હો પણ તમારું શરીર તન્દુરસ્ત ના હોય તો તમે કાંઈજ કરી શકવાના નથી. જે તમારું શરીર સાડું હશે તોજ તમે દરેક પ્રકારના કાર્યો કરી શકશો. આપણી સર્વમાન્ય કહેવતમાં પણ કહેવાય છે કે “પહેલું સુખ તે જાતે નર્ચા.” તે અનુસાર જ્યાંસુધી આપણે જાતથી સુખી ના હોઈએ ત્યાંસુધી આપણે બીજા કાર્યો કરી શકીએ નહિં.

આપણે જેમ શારીરિક બળ ગુમાવ્યું છે; તેમજ માનસિક અને આધ્યાત્મિક બળ પણ ગુમાવ્યું છે. આપણે સમાજસેવાનાં, અને ધર્મસેવાના વિગેરેના વિચારોને છોડી દીધાં છે અને માત્ર વ્યાપારી જીવન ગુબરીએ છીએ.

જૈન સમાજમાં કન્યાવિક્રય, બાળલગ્ન, વૃદ્ધલગ્ન, કળેડાં, મરણના આંધળા ખર્ચો અને રડવા ફટવાના રીવાજોનું સવિશેષ જોર ચાલી રહેલું છે. કન્યાવિક્રયનો રીવાજ અન્ય સાતિઓમાં પણ શરૂ થઈ ગયો છે. પણ જૈન સમાજમાં તેનું જોર

આપણી જૈનોની વર્તમાન સ્થિતિ અને કર્તવ્ય.

૧૧૩

પહેલાં “ મોર્ડન રીવ્યુ ” નામક અંગ્રેજી માસિક પત્રમાં શ્રીયુત લાલાલજીપતરાયે “ અહિંસા ધર્મ. સત્ય કે દેવછા ” એ વિષય ઉપર લેખ લખ્યો હતો અને તેમાં જૈનો અહિંસા ધર્મનો કેવો વિપરીત અર્થ કરી અંધ શ્રદ્ધાથી વળગી રહ્યા છે, તે વિષે સાઈ વર્ણુન આશ્ચર્ય હતું. પ્રસ્તુત લેખમાં તેમણે લખ્યું હતું કે જૈનો દીલો-તરી આદિ ન ખાવામાં બહુ સાવચેત રહે છે પણ વ્યાપારમાં અન્ય મનુષ્યોનાં ગળાં કરવામાં અને ગરીબ વિધવાઓનું ધન ઉચાપત કરવામાં ડરતા નથી. અહિંસા ધર્મનો આ કેવો વિપરીત અર્થ ? વાસ્તવિક રીતે જોઈએ તો જૈનધર્મના સિદ્ધાંતો અને આચારો અન્ય ધર્મોના કરતાં અતિ ઉચ્ચ અને અને આચરણ કરવા લાયક છે; પરંતુ દીલગીરીની વાર્તા છે કે આપણા ધર્મના આચારો અને સિદ્ધાંતો અંધારામાં જ પડેલા છે. મોટે ભાગે જૈનેતર પ્રજાને જૈનધર્મ એ શું છે અને તેમાં કેવા ઉચ્ચ પ્રકારનું તત્ત્વજ્ઞાન રહેલું છે, તેની બહુ જ ઓછી ખબર હોય છે. અને તેથી જ વારંવાર જૈનધર્મ સંબંધી તે ખોટા વિચારો દર્શાવે છે.

શ્રાવકવર્ગનું અવલોકન કરતાં કરતાં અમે વિષયાંતર કર્યું છે તે માટે વાંચક બંધુઓની ક્ષમા માગી મૂળ વિષય ઉપર આવીએ છીએ. મોટાં શહેરોમાં વસતા શ્રાવક બંધુઓ ઘણે ભાગે ધનવાન હોય છે અને તેઓ બાહ્ય રીતે સુખી હોવાનું જણાય છે. તે સિવાય શહેરોમાં વસતા જૈનો અને ગામડામાં વસતા જૈનોની બહુ જ દયાજનક સ્થિતિ છે. નિર્વાહને માટે તેઓ અનેક પ્રકારનાં હલકા અને કુડકપટવાળા વ્યાપાર કરે છે અને પોતાનું મુસ્કેલીથી શુજરાન ચલાવે છે. ધર્મનું જ્ઞાન તેઓને હોતું નથી અને તેથી તેઓ આચાર વિચારમાં પણ શિથિલ હોય છે. કેટલાંક એવા ગરીબ જૈન કુટુંબો છે કે તેમને ખાવાને પૂરું ધાન્ય અને પહેરવાને પૂરાં વસ્ત્રો પણ મળતાં નથી અને તેમની સ્ત્રીઓ મજૂરની માફક કામ કરતી હોય છે. ધનવાન કહેવાતા જૈનો મોજશોખમાં, ગાડીઘોડે ફરવામાં અને નાટક તમાશા જોવામાં પોતાનો વખત ઘણે ભાગે વ્યતિત કરતા હોય છે; તેથી ગરીબ જૈન વર્ગની શું સ્થિતિ છે, એ જોવાનું અથવા સાંભળવાનું તેમનાથી બની શકતું નથી. ધનવાન જૈન બંધુઓ, તમને તમારા ગરીબ ભાઈઓની લેશમાત્ર પણ દયા આવતી નથી ? તેમની દુઃખી સ્થિતિ જોઈ તમારું અંતઃકરણ બળતું નથી ? શામાટે હસો છો ? શા માટે અડંકાર કરો છો ? તમારું ધન, તમારો વૈભવ અને તમારું સુખ ક્ષણસ્થાયી છે એમ તમે બાણતા છતાં શામાટે તમારા ગરીબ ભાઈઓની સંભાળ રાખતા નથી ? શામાટે તમારા ધનનો, તમારી શક્તિનો અને તમારી લાગવગનો તમારા ગરીબ બંધુઓના દુઃખો નિવારણ કરવાને સદુપયોગ કરતા નથી ? દાનધર્મ એ જૈન શાસ્ત્રોમાં મુખ્ય ધર્મ મનાયો છે, તેને તમે જૈનધર્મી થઈ શામાટે ત્યજી દીધો છે ? શ્રાવકનું વર્તન કેટલું ઉચ્ચ, કેટલું પવિત્ર, કેટલું આદર્શ અને કેટલું દયાળુ હોવું જોઈએ, એનો

૧૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શય નથી; પરંતુ સર્વ એવાંજ છે અને સારાં કોઈ નથી, એમ કહેવાનો આશય નથી જેઓની દોષ બુદ્ધિ હોય તેઓજ સર્વ સ્થળે દોષ જૂએ છે. અમે તો અત્ર સ્થાન્ય દ્રષ્ટિથી સમાજનું અવલોકન કરતાં હોવાથી ગુણ અને દોષ બંનેને જોશું અને તે પ્રમાણે નીકરતાથી લખશું. લેખકની આ સાચી સ્વતંત્રતા અને નિર્ભય તાથી કોઈને ક્ષોભ થાય તો તેઓએ ક્ષમાશીળ થવાની જરૂર છે. સત્ય પણ કટુ-વચન કહેનારને દાખી દેવાનો આપણા સમાજનો રીવાજ છે તે હવે વધારે વખત પસંદ કરવા લાયક નથી. સમાજના હિતની ખાતર અસત્ય અને અયોગ્ય લખાણ લખનારાઓ ઉપર યોગ્ય રીતે ઇલાજ લેવાની જરૂર છે; પરંતુ જો હુકમી સત્તા વાપરી ગમે તે સત્ય લખનારાઓને પણ દબાવી દેવા યોગ્ય નથી. વર્તમાન સમયમાં ઘણા મુનિમહારાજો સમાજનું શી રીતે હિત થાય એવાં પ્રત્નો કરે છે, એમ લેખકના જાણવામાં છે. લેખકની તેવાં પૂજ્ય મુનિરાજો પ્રત્યે વિનંતી છે કે તેઓમાં અંદરેઅંદર જો કાંઈ મતભેદો હોય તો તે સમાજના હિતની ખાતર દૂર કરી એકત્રતાથી કાર્ય કરવું અને ત્યારેજ જૈન સમાજની ઉન્નતિ અતિ વેગથી થશે. મુનિમહારાજો સંસાર ત્યાગી અને ઉપાધિ રહિત હોવાથી તેઓ ઉત્તમ ચારિત્રથી મનુષ્યો ઉપર બહુ સારી છાપ પાડી શકે છે અને તેથી તેઓ જો વધારે તો સમાજનું કલ્યાણ તુરતમાં કરી શકે. આપણા સમાજની પ્રત્યેક નિર્દોષિ હિલચાલમાં મુનિમહારાજો પૂરતો ભાગ લે તો આપણું કલ્યાણ થવામાં પછી શું હરકત હોય ?

હવે આપણે શ્રાવક અને શ્રાવિકા વર્ગના અવલોકન ઉપર આવશું. જૈનોનું નિવાસસ્થાન સમસ્ત ભારત વર્ષમાં છે. ગુજરાત, કચ્છ, કાઠિયાવાડ, પંજાબ, રજપુતાના, બંગાળા, દક્ષિણ, મધ્યપ્રાંત, સર્વ સ્થળે દેશના પ્રત્યેક ભાગમાં જૈનોનો વાસ છે આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે પ્રાચીન સમયમાં જૈન ધર્મ એ એક દેશનો મૂળ્ય ધર્મ હોવો જોઈએ અને તેના અનુયાયીની સંખ્યા પણ ઘણીજ મોટી હોવી જોઈએ. તેમજ જૈન ધર્મની અને જૈન સમાજની અપૂર્વ જાહોજલાલી દર્શાવનારાં જૂનાં જૈન મંદિરો અત્યારે ઘણે સ્થળેથી ખંડેરો રૂપે નીકળતાં આપણે જોઈએ છીએ; તે ઉપરથી પણ સિદ્ધ થાય છે કે જૈન ધર્મ અને જૈન સમાજની તે વખતે સંપૂર્ણ ઉન્નત દશા હોવી જોઈએ. પાટણ આદિના શાસ્ત્રલંકારો શું સૂચવે છે? એજ કે જૈનધર્મ પ્રાચીન સમયમાં સર્વોત્કૃષ્ટ હતો. તે સમયના શ્રાવકો શારીરિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક બળશાળી, ઉદાર, ધર્મનિષ્ઠ અને રાજ્યકાર્ય કુશળ હતા. વ્યાપારમાં પણ તેઓ અતિ ઉચ્ચ બુદ્ધિના હતા. અને વણિકો સિવાય ઘણા ક્ષત્રિયો અને બ્રાહ્મણો પણ જૈનધર્મને પાળતા હતા. અત્યારે તો માત્ર વણિકોજ જૈનધર્મ પાળનારા રહ્યા છે. તેનું કારણ એજ કે જૈનધર્મના ઉદાર સિદ્ધાંતોના અર્થ અતિ સંકુચિત કરી નાંખ્યા છે અને એવા સિદ્ધાંતોનો પ્રચાર કરવાથી અન્ય કોઈ તેનાથી વિમુખ થઈ ગઈ છે. કેટલાક સમય

આપણા જૈનોની વર્તમાન સ્થિતિ અને કર્તવ્ય.

૧૬૫

ઘણું છે. અહિંસા પરમો ધર્મના ચુસ્ત હિમાયતી શ્રાવક બન્ધુઓ પોતાની ગરીબ દીકરીઓને પેટનો ખાડો પૂરવા માટે ગમે તેવા વૃદ્ધ વરને અને અયોગ્ય સ્થળે પરણાવી દે છે અથવા વેચાણ કરે છે. આપણા શ્રાવક બન્ધુઓના આ અધમ કૃત્યને અમારે શી રીતે જતું કરવું ? જન સમાજનો મોટો ભાગ કન્યાવિક્રય માટે કન્યાનાં માતા પિતાનેજ કેવળ દોષિત ગણે છે. પણ અમારું એમ લખવું છે કે કન્યાવિક્રય કરનારા માખાપો કરતાં વધુ પાપના ભાગી કન્યાઓને વેચાણ લેનારા વૃદ્ધોજ છે. કારણ કે વૃદ્ધાવસ્થા છતાં માત્ર ઇન્દ્રિય તૃપ્તિને ખાતર યુવાન બાળાને વેચાતી લેવી એ શું એણું અધમ કૃત્ય છે ? આ કારણથી અમે શ્રીમંત વૃદ્ધોનો વધુ દોષ કાઢીએ છીએ કે તેઓ કન્યાના માતા પિતાને લલચાવી તેમની બાળાઓને ઉપાડી જાય છે. ધનની લાલચથી મોટા મુનિવરોના મન ચલાયમાન એ કહેવત છે તો પછી ગરીબ બિચારા ગામડામાં વસતા મનુષ્યો પૈસાના લોભથી કન્યાઓને વેચે તેમાં આશ્ચર્ય શું છે ? તેઓ જે સારી સ્થિતિમાં હોય અને તેમને જીવન નિર્વાહનું દુઃખ ન હોય તો તેઓ કદિ પણ પોતાની બહાલી કન્યાઓનું વેચાણ કરે નહિ. ખાવાને અન્ન નહિ મળતું હોય ત્યારે ગરીબ મનુષ્યો બળતા જીવનથી પોતાની કન્યાનું વેચાણ કરવા તૈયાર થાય છે. પરંતુ માત્ર કન્યાવિક્રય કરનારા માખાપોને ગાળો દેવાથી તે અધમ રીવાજ બંધ પડવાનો નથી. તેને માટે શ્રીમંત વર્ગ શા માટે ગરીબ વર્ગની કાળજી રાખતો નથી ? શામાટે તેમની દુઃખી સ્થિતિ સુધારવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવતો નથી ? અમને આશા છે કે શ્રીમંત મનુષ્યો ગરીબ મનુષ્યોના દુઃખો દૂર કરવામાં પોતાના ધનનો ઉપયોગ કરે તો તેઓ કદિપણ પોતાની કુમળી બાળાઓનું વેચાણ કરશે નહિ.

આપણા સમાજમાંથી બાળલગ્ન ઘણું ભાગે નષ્ટ થયાં છે. પ્રાચીન સમયનો ઇતિહાસ જોઈશું તો સ્પષ્ટ જણાય છે કે તે સમયે સ્ત્રીને સોળ વરસે અને પુરુષને વીસ વરસે પરણાવવામાં આવતાં હતાં. સમયના પરિવર્તનની સાથે એ રીવાજમાં ફેરફાર થઈ ગયેલો જણાય છે. આજે ઘણું ભાગે ખારતેર વરસની બાળા અને ઐદ-પંદર વરસનો યુવક એ રીતે લગ્ન કરવામાં આવે છે. બાળવયમાં મનુષ્યનું શરીર સંપૂર્ણ પરિપક્વ થયેલું હોતું નથી અને એવી કાચીવયમાં જો તેઓનું લગ્ન કરવામાં આવે તો અનેક હાનીકારક પરિણામો આવવાનો સંભવ છે; તેથી બાળલગ્નનો નિષેધ કરવામાં આવે છે. પરંતુ હાલના સમયમાં કેટલીક જ્ઞાતિઓમાં કન્યાને વીસ વરસે અને યુવકને પચીસ વરસે પરણાવવામાં આવે છે, એ અમને હિતકર લાગતું નથી. ઇંગ્લાંડાદિ દેશોમાં બાળલગ્ન થતાં નથી, એના કારણે તપાસીએ તો ઘણું છે. પ્રથમ તો ત્યાંના દેશો રૂઝુએ વિશેષ ઠંડા હોવાથી બાળકોમાં વિકારની ચેષ્ટા ઉદભવતી નથી. વળી તેમનું સમાજ બંધારણ આપણા કરતાં જૂદા પ્રકારનું છે. તેમનામાં યુવક અને યુવતિ સ્વબળે પત્ની અને પતિ પસંદ કરે છે. જ્યારે આપણામાં તેમ નથી. પ્રથમતો આપણો

૧૬૬

મો આત્માનંદ પ્રકાશ.

દેશ ગરમ છે તેથી બાળકોમાં બાળવયથી વિકારી ભાવના જાગૃત થાય છે. વળી આપણા સમાજમાં બાળકોને પરણાવવાનો પ્રશ્ન માતા-પિતાના હાથમાં છે. તેથી યુરોપીઅન લોકોમાં જે મોટી ઉંમરે લગ્ન થાય છે, તેમ આપણા લોકોમાં થવું અશક્ય છે. અમારું એમ માનવું છે કે મોટી ઉંમર થતાં સુધી બાળકો અને બાળિકાઓને અપરિણિત રાખવાં એ યોગ્ય નથી. બાળવય પૂરી થતાં બાળા અને યુવક યુવાવસ્થામાં પ્રવેશે છે ત્યારથી જ તેમના હૃદયમાં પુરૂષ અને સ્ત્રીની ભાવના કુદરતી રીતે જાગૃત થાય છે. આ ભાવના એ એક પ્રકારનો વિકાર છે અને તે વિકારને સારે રસ્તે વાળવામાં ન આવે એટલે કે તેઓને લગ્ન સંબંધ યોજવામાં ન આવે તો ઘણે ભાગે તેઓનાં મન વ્યભિચારી થઈ જાય છે. આ હકીકત અમે એક સિદ્ધાંત તરીકે લખતાં નથી પરંતુ જનસમાજનું આપણે અવલોકન કરીએ તો આપણને સ્પષ્ટ જણાઈ આવશે કે યુવાવસ્થા થતાં સુધીમાં તેઓના લગ્ન કરવામાં આવેલા ન હોય તો તેઓ ઘણે ભાગે વિકારી જીવન ગાળતાં હોય છે. માતાપિતાનો દાખ હોય ત્યાંસુધી અનિષ્ટ પરિણામો આવતાં નથી પણ તેઓના મન વિકારી થાય છે. કોઈ કહેશે કે પ્રાચીન સમયમાં પુરૂષ ઉંમરે લગ્ન કરવામાં આવતાં હતાં તેનું કેમ ? આ શંકા નિરૂપયોગી છે. પ્રાચીન સમયમાં બાળકોને બાળવયથી જ ધર્મનું જ્ઞાન આપવામાં આવતું હતું તેથી તેઓનામાં વિકાર થતો ન હતો. આજે બાળકોને બાળવયથી ધર્મનું જ્ઞાન આપવામાં આવતું નથી તેથી તેઓ મનનો સંયમ રાખી શકતાં નથી. આવાં કારણોને લઈને મોટી વય થતાં સુધી બાળકોને અવિવાહિત રાખવાં એ યોગ્ય નથી. જો આ લેખ બાળલગ્ન સંબંધી હોત તો અમે વધુ વિવેચનમાં ઉતરવાનું પસંદ કરતે; પરંતુ આ લેખ એક સામાન્ય અવલોકન સંબંધી હોવાથી વધુ વિવેચન કરવાનું અત્ર અમને ઉચિત લાગતું નથી. આપણાં જૈનસમાજમાં આવા સંયોગોને લઈ ત્રીજે જ માર્ગે ગૃહણ કરવો જોઈએ. કેવળ બાલ્યાવસ્થામાં લગ્ન કરવાં એ જેમ હાનીકારક છે, તેમ મોટી ઉંમર સુધી લગ્ન ન કરવાં એ પણ હાનીકારક છે. માટે તેર કે ચૌદ વર્ષની બાલિકા અને અઠાર કે વીસ વર્ષનો યુવક થાય કે જે સમયે તેઓના મનમાં સંસારના સુખોની લાગણી ઉત્પન્ન થવાનો સંભવ છે તે સમયે તેઓનાં લગ્ન કરવાં, એમ અમારો અભિપ્રાય થાય છે.

ઉપરના દૃષ્ટ રીવાજો સિવાય રહવા કુટવાનો અને મરણ પાછળ ખર્ચ કરવાના એ બે રીવાજો પણ આપણા જૈનસમાજમાં વિશેષ છે. આ રીવાજો વિશે આપણી કૌન્કર-સની બેઠકો વખતે અને લેખકોએ લેખો દ્વારાએ ઘણાં વિવેચનો કરેલાં છે; તેથી અત્રે અમે તે સંબંધમાં વિશેષ વિવેચનમાં ઉતરવાનું પસંદ કરતાં નથી. કેટલાક સમય થયાં વિધવા વિવાહનો પ્રશ્ન ચર્ચાય છે અને તેમાં કેટલાક વિદ્વાનો કેવાં અવળે માર્ગે દોરવાઈ ગયા છે તેનું અવલોકન કરવાનું છે; પરંતુ તેના માટે અમારા વાંચકોએ આવતા અંક સુધી રાહ જોવી પડશે. (અપૂર્ણ.)

પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી દાનવિજયજીનું ભાષણ.

૧૬૭

વડોદરા શ્રીમાન નરેશ સમક્ષ જૈન ધર્મ ઉપર પંન્યાસજી શ્રી
દાનવિજયજી મહારાજે આપેલ ભાષણ.

(ગતાંક ૪ થા ના પૃષ્ઠ ૭૬ થી શરૂ.)

વૈભવાનુસાર વેષ ધારણ કરવા રૂપ તેરમા ગુણનું સ્વરૂપ.

વસ્ત્ર, અલંકાર આદિ લોગ પદાર્થો, લક્ષ્મી, વય, અવસ્થા, દેશકાળ અને જાતિને અનુસારે અંગીકાર કરવા, કારણ કે અનુચિત વેષ ધારણ કરવાથી હાંસીને પાત્ર થવાય થવાય છે. કહ્યું છે કે:—

અર્થાદધિકનેપથ્યો વેષહીનોઽધિકે ધને ।

અશક્તો વૈરકૃચ્છતૈર્મહદ્ધિરુપહસ્પતે ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—લક્ષ્મીથી અધિક વેશ ધારણ કરનાર અને ધનવાન માણસ કૃપણતાથી ફાટેલ તુટેલ વસ્ત્રને ધારણ કરનાર, તેમજ અસમર્થ માણસ સમર્થ પુરૂષોની સાથે વૈરને ધારણ કરનાર, મહાંત પુરૂષોના ઉપહાસનું પાત્ર બને છે. ॥ ૧ ॥

માટે સજ્જન પુરૂષોએ ઉચિત વેષને ધારણ કરવો, એજ ઉચિત છે.

બુદ્ધિના આઠ ગુણ મેળવવા રૂપ ચૌદમા ગુણનું સ્વરૂપ.

તે બુદ્ધિના આઠ ગુણો શાસ્ત્રકાર સ્લોક દ્વારાએ જણાવે છે:—

શુશ્રૂષા શ્રવણં ચૈવ, ગ્રહણં ધારણં તથા ।

ઉહાપોહોઽર્થવિજ્ઞાનં, તત્ત્વજ્ઞાનં ચ ધીગુણાઃ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—મન, વચન અને કાયાના અન્ય વ્યાપારો દૂર કરીને શાસ્ત્ર સાંભળવાની તીવ્ર ઇચ્છા તે શુશ્રૂષા નામનો પ્રથમ ગુણ જાણવો. ॥ ૧ ॥ શાસ્ત્રનું સાંભળવું, તે શ્રવણ નામનો બીજો ગુણ જાણવો. ॥ ૨ ॥ સાંભળેલ શાસ્ત્રના અર્થનું ગ્રહણ કરવું, તે ગ્રહણ નામનો ત્રીજો ગુણ જાણવો. ॥ ૩ ॥ ગ્રહણ કરેલ અર્થને વિસારવો નહીં, અર્થાત્ અહર્નિશ સ્મરણમાં રાખવો, તે ધારણ નામનો ચોથો ગુણ જાણવો. ॥ ૪ ॥ ભણેલા અર્થનું આલંબન અંગીકાર કરીને સરખા પ્રકારના બીજા પદાર્થોને વિષે વ્યાપ્તિ થવાથી અર્થાત્ સાદૃશ્ય પદાર્થ દેખવાથી તેમજ સાંભળવાથી તે પદાર્થમાં વિતર્ક કરવો; જેમકે દૂરથી ધૂમાડાને દેખીને તર્ક કરવો કે, ધૂમાડો છે, માટે અગ્નિ હોવોજ નોંધ્યો. અથવા ભોજનના સમયમાં ભોજન કરનાર માણસે કહ્યું કે સિંધવને લાવો, ત્યારે વિચાર કરે જે, સિંધવના અર્થ ઘોડો અને લવણ બે છે. પરંતુ ભોજનનો સમય હોવાથી સિંધવનો અર્થ લવણજ થઈ શકે, પણ અશ્વ નહીં, માટે લુણ લાવવું, એવો વિતર્ક કરવો, તેનું નામ વિતર્ક નામનો પાંચમો ગુણ જાણવો. ॥ ૫ ॥ યુક્તિ અને શાસ્ત્રથી વિરુદ્ધ એવા શબ્દો સાંભળ્યા, ચોરી તથા પરસ્ત્રીગમન આદિ આ લોકમાં તાડન, તર્જન, અપકીર્તિ આદિ

૧૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હુઃખના અને પરલોકમાં નરકાદિ દુર્ગતિના સાધનભૂત જાણીને તેવા પ્રકારના દુર્ગુણથી નિવર્તન થવું, તે અપોહ નામનો છોડા ગુણ જાણવો. ॥ ૬ ॥ અર્થવિજ્ઞાન એટલે ઉદાપોહ કરવાથી થએલું મોહ, સંદેહ અને વિપર્યાસ.રહિત જ્ઞાન તે અર્થ-વિજ્ઞાન નામનો સાતમો ગુણ જાણવો. ॥ ૭ ॥ તત્ત્વજ્ઞાન:એટલે ઉદા, અપોહ અને વિજ્ઞાન આ ત્રણ સાધનો દ્વારાએ આ વસ્તુનું સ્વરૂપ આવા પ્રકારનું જ છે. એવો નિશ્ચય કરવો, અને તેને અનુસારે વર્તન કરવું. અન્યથા તેનું નામ તત્ત્વજ્ઞાનજ ન કહી શકાય કહ્યું છે કે:—

તજ્ઞામેવ ન ભવતિ, યસ્મિન્નુદિતે વિભાતિ રાગગણ: ।

તમસઃ કુતોઽસ્તિ શક્તિર્દિનકરકિરણગ્રતઃ સ્થાતુમ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—ગમે તેવો ગાઢ અંધકારનો સમુદ્ર હોય, પરંતુ જે વખતે સહસ્ર કિરણને ધારણ કરતો તેમજ ઝળહળતો સૂર્ય ઉદય પામે, તે વખતે તે રહેવાને સમર્થ નથી, અને કદાપિ રહે તો આ સૂર્ય છે એવું કોઈપણ કહે? અર્થાત્ નજ કહે. તેની માફક જે આત્માની અંદર જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશમાન સૂર્ય ઉદય પામે છતે રાગાદિ ગણ એટલે રાગ, દ્રેષ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભાદિ શત્રુઓ જેમ જ્ઞાન રૂપી સૂર્યના અભાવે અર્થાત્ અજ્ઞાનરૂપી અંધકારમાં પોતાની મરજી આવે તે પ્રમાણે આત્માને કનડગત કરતા હતા, તેમજ આ સંસાર સમુદ્રમાં અથડાવતા હતા, તેવીજ રીતે રખડાવે, તેમજ ગોથાં મરાવે, તો પછી તેનું નામ જ્ઞાનજ ન કહી શકાય, કિંતુ અજ્ઞાનજ કહેવાય, માટે વાસ્તવિકમાં તત્ત્વજ્ઞાન તેનેજ કહી શકાય કે, જે દ્વારાએ આ રાગાદિ રૂપ દુષ્ટ શત્રુઓનો નાશ થઈ શકે. ॥ ૧ ॥ આ તત્ત્વજ્ઞાન નામનો આઠમો ગુણ જાણવો. ॥ ૮ ॥

આ ઉપરેકત બુદ્ધિના આઠ ગુણોનો જે પુરૂષના હૃદયરૂપી કમલમાં વાસ હોય, તેજ પુરૂષ પોતાને પ્રવૃત્તિ કરવા લાયક એવા માર્ગને જાણી શકે, તેમજ અંગીકાર કરી શકે, માટે સજ્જન પુરૂષોએ આ ગુણોની પ્રાપ્તિને માટે યોગ્ય સાધનો જેવાં કે મહાત્માઓનો સમાગમ આદિ મેળવી બનતો પ્રયાસ કરવો, એજ સજ્જન પુરૂષોનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે.

વીતરાગ પ્રણીત પવિત્ર ધર્મ-માર્ગ.

(લેખક-મુનિરાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

શુદ્ધ દેવ, શુર, ધર્મની નિર્પક્ષપણે બને તેટલી ખંત અને ધીરજથી (શ્રુત, શીલ, દયા અને તપવડે) પરીક્ષા કરી તેનો દૃઢતાથી સ્વીકાર કરવો કે જેથી તેમાંથી કદાપિ ડગવાનો પ્રસંગ આવે નહિ, પરમતની વાંછા થાય નહિ તેમજ ક્ષણ માટે પણ અધીરજ-આતુરતા થવા પામે નહિ. (વ્યવહાર સમકિત) સત્તા-શક્તિ રૂપે

વીતરાગ પ્રણીત પવિત્ર ધર્મ-માર્ગ.

૧૬૬

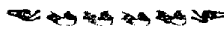
આત્માજી શુદ્ધ દેવ, શુદ્ધ અને ધર્મરૂપ છે; અનંત જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપદાને સ્વામી છે. રાગ-દ્રેષાદિક વિભાવ ઉપયોગેજ તે અન્યથા (વિપરીત) જણાય છે. તે રાગાદિક વિભાવને ત્યાગ કરી નિષ્કાયાતા રૂપ નિજ સ્વભાવ પરિણતિને આદરવાથી એજ આત્મા શુદ્ધ સ્ફટિક જેવો નિર્મળ (વ્યક્તપણે) થઈ રહે છે. તેથી નિજ આત્મતત્ત્વનું યથાર્થ જ્ઞાન કરી તેમાં દૃઢ પ્રતીતિ-વિશ્વાસ રાખી, સમતા-સ્થિરતા રૂપ નિજ સ્વભાવમાં જ રમવું એજ સ્વકર્તવ્ય છે (નિશ્ચય સમક્રિત). નહાના મોટા સહુ જીવોને આત્મ સમાન લેખી સરલ વ્યવહારી થવું. સહુનું હિત ચિન્તવન રૂપ મૈત્રીભાવ, દુઃખીજનોનું દુઃખ દૂર કરવા રૂપ કરુણાભાવ, સુખીને સદગુણીને દેખી પ્રમુદિત થાવા રૂપ પ્રમોદભાવ અને અતિ કઠોર પરિણામી જીવપ્રત્યે ઉપેક્ષા ઉદાસીન ભાવ રાખી જિનેશ્વર દેવે કહેલા દયાના સિદ્ધાન્તને યથાશક્તિ સકળ કરવો. ઉક્ત સકળ ભાવનેજ આગળ કરીને બીજાં સત્ય, અસ્તેય (અચોર્ય) બ્રહ્મચર્ય અને અસંગતાદિક વ્રતોનું પરિપાલન કરવા દૃઢ લક્ષ્યરાખવું. પ્રિય અને પથ્ય એવું તથ્ય (સત્ય) જરૂર પ્રસંગે બોલવું. સત્ય પ્રતિજ્ઞાવંત બનવું. ડહાપણભરી પ્રતિજ્ઞા જ કરવી અને તેનો પૂરા તોરથી નિર્વાહ કરવો. કાયર બની કરેલી પ્રતિજ્ઞાનો ભંગ નજ કરવો. તુચ્છ સ્વાર્થની ખાતર સત્યને ખંડવું નહિ, પણ ગમે તે ભોગે સત્યનું મંડનજ કરવું. ક્રોધ, લોભ,ભય કે હાસ્યવશ થઈ અસત્ય બોલવું નહિ. ભવભીરૂ બની સત્યપરાયણજ રહેવું. ન્યાય-નીતિ અને પ્રમાણિકપણાનું ધોરણ મક્કમપણે આદરી કોઈ પણ પ્રકારે પરવચના કરવી નહિ. પૈસો અગીયારમો પ્રાણુ લેખાય છે તે અપહરવાથી સકળ પ્રાણુ અપહરવા જેવું જણાય છે. માલેકની રજા વગર કોઈ પણ ચીજ સ્વેચ્છાએ ભોગવતા માટે લેવી તે પ્રગટ અન્યાય છે. માલેકની રજાથી જરૂરી વસ્તુ લઈ શકાય છે. રાગાદિક પરપરિણતિ તથા સ્વભાવ રમણી બનવું તે નિશ્ચય બ્રહ્મચર્ય અને તે રાગાદિકના કારણરૂપ વિષયસંગ માત્ર વર્જ્ય દેવો તે વ્યવહારથી બ્રહ્મચર્ય કહેવાય છે. વિવેકી ગૃહસ્થો પણ પરસ્ત્રીને માતૃ તુલ્ય લેખે છે, તે પછી સંત-મહાત્મા એવા સુસાધુજનોનું તો કહેવુંજ શું? તેઓ તો વિષયવાસનાને જ ઉન્મૂલન કરવા યત્ન કરે છે. બ્રહ્મચર્યનો પ્રભાવ અચિન્ત્ય છે. કામ-વિષયાલિલાપને જીતી લેનાર દુઃખ માત્રને દૂર કરી શકે છે; અને અતે સ્વર્ગ અપવર્ગ (મોક્ષ)ને પ્રાપ્ત થાય છે. બ્રહ્મચર્યથી પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ (પ્રગટ અને અપ્રગટ) અનેક લાભ સંભવે છે. વિજયશેઠ-શેઠાણી, સુદર્શન શેઠ, સીતા, સુલદ્રા, જંબૂ, સ્થૂલભદ્રાદિક તેના ઉત્તમ દષ્ટાન્તરૂપ છે, પરિશ્રદ્ધ અનર્થનું મૂળ છે. પરિશ્રદ્ધ વશ મમતાવડે જીવ ભારે દુઃખ વેઠે છે. લિંગધારીજનો પણ માયામાં લપટાઈ પોતાની પાયમાલી કરી નાંખે છે. તેથી તેમણે કંચન અને કામનીથી સદંતર અળગાજ રહેવું જોઈએ. ગૃહસ્થજનોએ પણ સંતોષવૃત્તિ આદરી ઇચ્છા પ્રમાણુ કરવું ધટે છે. ધન-ધાન્યાદિક નવનિધ બાહ્ય પરિશ્રદ્ધ સાથે મિથ્યાત્વ કષાયાદિ ચૌદ પ્ર-

૧૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કારનો અભ્યંતર પરિશદ તજનાર મહાશયજી ખરેખર સ્થિર અક્ષય એવા મોક્ષ સુખનો અધિકારી થઈ શકે છે. ઇચ્છા પ્રમાણુવાળો સંતોષી શ્રાવક ન્યાય દ્રવ્યવડે પવિત્ર શાસનની પ્રભાવના કરી શકે છે. જે મૂળ વ્રત સાથે ઉત્તર વ્રત (શુભ્રવ્રત અને શિક્ષાવ્રત)ને પણ સુખે સેવી-આરાધી સ્વજન્મની સાર્થકતા કરી શકે છે.

ધૃતિશમ્,

જૈન કોમ

ઇન્ડીયન સોશીયલ રીફોર્મર તા-૧૩-૧-૧૮ માં આવેલ જૈન કોમ માટેના વિષયનું
(બાષાંતર.)

નોટ—જૈન કોમમાં મરણની સંખ્યા બીજી કોમોની ગણતરી સાથે મેળવતાં વધારે આવે છે, તે માટે આરોગ્યતાના નિયમો સાચવી મરણ પ્રમાણ ક્રમ ઓછું આવે તેને માટે બંધુ નરોત્તમદાસ ભવાનદાસ શાહ જે કોમની દાઝ હૃદયમાં ધારણ કરી સતત પ્રયાસ ધણા વખતથી કરે છે તેજ વિષય માટેજ ઇન્ડીયન સોશીયલ રીફોર્મર નામના પેપરમાં આવેલ એક લેખ જૈન કોમ માટે ધણોજ ઉપયોગી હોવાથી તે લેખ મૂળ ઇંગ્લીશમાં મી. નરોત્તમદાસ ભવાનદાસે મોકલેલ જેનું બાષાંતર કરાવી જૈન કોમની બાજુ માટે આ નીચે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે. પ્રકાશક.

સામાજિક સુધારણાના ક્ષેત્રમાં કાર્ય કરનારાઓએ જૈન કોમની સ્થિતિ પર ગંભીર વિચાર કરવાની જરૂર છે. છેલ્લાં વસ્તીપત્રકમાં જૈનોની સાડાગણ લાખની વસ્તી આવી હતી. ઇ. ૧૮૯૧ ની સાલથી સંખ્યામાં દિવસે દિવસે અસ્ખલિત ઘટાડો થતો ગયો છે. ઉક્ત વર્ષ અને ૧૯૦૧ ની વચ્ચેના વર્ષોમાં સાડાપાંચ ટકા કરતાં વિશેષ ઘટાડો થયો છે. વર્ષ ૧૯૧૧ માં છ ટકા ઉપર ઘટાડો થઈ ગયો હતો. આ અસ્ખલિત ઘટાડાના મુખ્ય બે કારણો સૂચવવામાં આવ્યાં છે. પહેલું એ કે ભિન્ન ભિન્ન કારણોને લઈને જોના તેઓ મુખ્ય અંગભૂત છે તે હિંદુ સમાજમાં હ્રસ્ત-મિશ્ર થવાનું જૈનોમાં પ્રતિદિન વધતું જતું વલણ અને બીજું એ કે પ્લેગ જેવા દુષ્ટ વ્યાધિને લઈને થતું અનહદ નુકશાન. ઘણે દરજે જૈનો શહેરમાં વસનારા લોકો છે. જ્યાં તેઓની વસ્તી ગીચોગીચ હોય છે તેવા અનેક સ્થળો ઉક્ત ચેપી રોગથી આક્રમિત થયેલા હોય છે. આ કારણોને બાબુએ રાખીએ તો પણ બીજાં કેટલાંક કારણો આ પુરાતની કોમના લોકોની જીંદગી ટુંકી કરવામાં સહાયકૂત થયા છે એમ જણાશે. પોતાના સ્વધર્મીઓમાં મૃત્યુનું પ્રમાણ વધ્યું છે એ વાત તરફ આ શહેરના જૈન અગ્રેસરોનું લક્ષ ખેંચવાને રા. રા. નરોત્તમદાસ ભવાનદાસ શાહ સતત પ્રયાસ કરી રહ્યા છે. આ શહેરમાં આ કોમનું મૃત્યુનું પ્રમાણ ઘણુંજ વધ્યું છે. સામાન્ય મૃત્યુનું પ્રમાણ જુઓ, કે પ્લેગથી થતા મૃત્યુનું પ્રમાણ જુઓ, કે ગાળકોમાં થતાં મૃત્યુનું પ્રમાણ જુઓ. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો આ કોમના લોકોને દેશની બીજી

જૈન કોમ.

૧૭૧

કોઈ પણ જાતિ કરતાં “જીવવાની ઇચ્છા” અસાધારણ રીતે ઓછી છે. અસ્વચ્છ ગંદા લત્તાઓમાં માણસોના ગીચોગીચ નિવાસને રા. શાહે મરણ પ્રમાણની વૃદ્ધિનાં મુખ્ય કારણ તરીકે ગણ્યું છે. સ્વચ્છ લત્તાઓમાં યોગ્ય ભાડાથી સુઘડ મકાનો પુરાં પાડવામાં આવે તો આ મરણ પ્રમાણ ઘણું ઘટી જશે એમ અમારું નિઃશંક માનવું છે. તેથી રા. શાહના ઉત્સાહ પ્રેરિત સત્કાર્યને જનસમૂહની સહાય અને સહાનુભૂતિ માટે રજુ કરતાં અમને અત્યંત આનંદ ઉપજે છે.

હિંદુઓ અથવા મુસલમાનોમાં જોવામાં આવે છે તે કરતાં જૈનોમાં ગીચ વસ્તી અને અસ્વચ્છતાના સાધારણ કારણો ઘણે ઓછે દરજ્જે જોવામાં આવે છે. ઘણે ભાગે જૈનો વ્યાપારીઓ છે અને પૈસે ટકે સુખી છે. હિંદુ અથવા મુસલમાન કોમો કરતાં જૈન કોમમાં ભણેલાઓનું પ્રમાણ પણ વધારે છે. આ વાત એકલા પુરૂષોને જ લાગે પડે છે. કેળવણી વિષયક આંકડાઓના પત્રકોમાં એક વાત વધારે ચકિત કરે છે, જે એ છે કે એક બાબુએ આરોગ્ય અને દીર્ઘાયુષ્ય વચ્ચેનો નિકટ અને અવિરત સંબંધ અને બીજી બાબુએ સ્ત્રી કેળવણી. પુરૂષ કેળવણીને લોકોની જીવન સાથે દેખીતો કશે વિશિષ્ટ સંબંધ નથી. જૈનોમાં પુરૂષ કેળવણીનું પ્રમાણ ઘણું ઉંચું છે, તેઓની સ્થિતિ પૈસે ટકે સુખી છે, અને તેઓ સમાજમાં ઉચ્ચ પદ ભોગવે છે, છતાં દેશમાં તે કોમમાં મરણનું પ્રમાણ મોટું જોવામાં આવે છે તે આશ્ચર્યજનક ઘટના છે. તેટલી જ આશ્ચર્યજનક વાત એ છે કે જે હિંદુ-ખ્રીસ્તીઓ માટે ભાગે અત્યંત વર્ગના લોકો હોય છે, અને જેઓ અત્યંત દરિદ્રાવસ્થામાં હોય છે તેઓમાં મરણનું પ્રમાણ આખા હિંદુસ્તાનમાં સૌ કરતાં ઓછું આવે છે. આ અસરકારક ભેદનું મુખ્ય કારણ અને સતોષકારક સમાધાન એજ છે કે કેળવણીનું પ્રમાણ પુરૂષોમાં જ ઉંચું છે એટલું જ નહિ પણ સ્ત્રીઓમાં પણ તેમજ છે. મી. હૈદરીએ આલ ઇન્ડિયા મોહમેદન એજમુકેશનલ કોન્ફરન્સના પ્રમુખપદેથી ઠીક જ કહ્યું છે કે, પુરૂષકેળવણી માત્ર પુરૂષને પોતાને જ લાભકર્તા છે. પરંતુ સ્ત્રીકેળવણીથી તો સમસ્ત કુટુંબની ઉન્નતિ થાય છે. આ શહેરમાં પોતાના ધર્મબંધુઓ વાસ્તે સ્વચ્છ અને હવા પ્રકાશવાળી ચાલીઓ માટેના રા. શાહના પ્રશસ્ય પ્રયાસને અમારી અંતઃકરણપૂર્વક સહાનુભૂતિ આપતાં અમે ખાસ સૂચના કરીએ છીએ કે, જૈનોના અથવા તેવીજ સ્થિતિમાં મુકાયેલ અન્ય કોઈ કોમના લોકોના જીવન ઉચ્ચ બનાવવામાં સ્ત્રી કેળવણી અતિ અગત્યનો પાઠ ભજવે છે. વાસ્તવિક રીતે તો સ્ત્રીઓનેજ દિવસનો વિશેષ ભાગ પોતાના અસ્વચ્છ અને ગીચ વસ્તીવાળાં જુહોમાં ગાળવાનો હોય છે; પુરૂષો તો આખો દિવસ પોતાના ધંધામાં પ્રવૃત્ત હોય છે અને ઘરમાં ફક્ત રાત્રિનો સમય વ્યતીત કરવા આવે છે. સ્ત્રીઓ કેળવાયેલી હોય તો તેઓ આ પ્રકારની વસ્તુસ્થિતિ સહન કરેજ નહિ. કેમકે જે વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવાનો તેઓનો નિશ્ચય હોય છે તેને તેઓ ઘણું કરીને પ્રાપ્ત કરે છે.

૧૭૨

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એટલું કહેવું જોઈએ કે લગ્ન સંબંધી સર્વ દુષ્ટ રિતરિવાજો જૈન કોમમાં વધારે ઉંચા પ્રમાણમાં પ્રચલિત છે આ આશ્ચર્યકારક વાત નથી. કદાચ એમ પણ હોય કે દેશમાં જૈનોનું એક વખત પ્રાધાન્ય હતું ત્યારે હિંદુ લોકોએ પોતે તેઓ પાસેથી તે ગ્રહણ કર્યા હોય અથવા વારસામાં મેળવ્યા હોય. ધર્મમાં સાધુત્વ અંગી-કાર કરવાની વૃત્તિ જૈન અને જૌદ્ધ સત્તાઓના જ મોટે ભાગે પરિણામરૂપે છે, જૈન અને જૌદ્ધ ધર્મની પહેલાના સમયમાં હિંદુઓ જુદા સ્વભાવના હતા અને પ્રાચીન સમયના ગ્રીક લોકોની માફક તેઓએ જીવનના “પ્રકાશ અને પ્રવૃત્તિ આનંદોર આવકારથી ગ્રહણ કર્યા હતા. પાશ્ચાત્ય અર્થશાસ્ત્રવેત્તાઓએ અને કહેતાં આશ્ચર્ય થાય છે કે કેટલાક ખ્રીસ્તી ધર્મોપદેશકોએ સાધુત્વને સર્વથા નિંદુ છે. અમે તેઓની સાથે એકમત થતા નથી એક ફ્રેંચ તત્ત્વચિંતકે કહ્યું છે તેમ “જે સાધુ હોય છે તે શરીરે અલભસ્ત હોય છે.” અને વિલ્યમ જેમ્સ પ્રત્યેક માણસને હમેશાં ન્યૂનાધિક ઐત્તિહાસિક સાધુત્વ ધાર્મિક કર્તવ્ય તરીકે નહિ પરંતુ નૈતિક ઉત્તેજક તરીકે આવરવાની ભલામણ કરે છે. પણ જેમ અન્ય વિષયોમાં તેમ આ વિષયમાં પણ અતિ-શય સર્વદા વર્ચ્ય છે. ધર્મને એક મહાન સત્યમાંથી અડગ રીતે લીધેલા તાર્કિક અનુમાન તરીકે ગણવું એ જેટલું અનિષ્ટ છે તેટલું સાધુત્વને મિથ્યાધર્મ તરીકે માનવું તે છે. યજ્ઞિય વધ કરનારા લોકોને તેઓના મિથ્યાધર્મમાંથી વિમુખ કરવાને સત્યનાં આવા અસંશય અર્પણની અગત્ય હતી તે કાર્ય પૂર્ણ થયું છે. હવે સમય આવ્યો છે કે જ્યારે મહાન જૈન સુધારકે શારીરિક આરોગ્યની માનસિક સ્વાસ્થ્ય માટે આવશ્યકતા છે એ સત્ય સિદ્ધાંત સમાજને શિખવવાને તૈયાર થવું જોઈએ.

વર્તમાન સમાચાર.

મુંબઈમાં ગોધારી વીસાશ્રીમાળી જ્ઞાતિની એક મીટીંગ—શ્રી મુંબઈમાં ગોધારી વીસાશ્રીમાળી જૈન સમાજનાં સામાન્ય વર્ગને સસ્તા ભાડાની ઓરડીઓ શેક કીકાભાષ કુલ-અંદના માળાના ત્રસ્ત્રીઓએ આપવાની જે યથાશક્તિ મેહેરઆની કરી છે તેને માટે ખુશાલી જાહેર કરવા તા-૧૭-૨-૧૯૧૮ ના રોજ શા. હેમચંદ મોનીચંદના પ્રમુખપણા નીચે મળેલ મીટીંગમાં મી. નરોત્તમદાસ ખી. શાહે એક રીપોર્ટ રજુ કર્યો હતો, જે ઉપરોક્ત ખુશાલી દર્શાવવા તેમજ તે માટે તે જ્ઞાતિના અન્ય ગૃહસ્થોએ મદદ કરી ફંડ ઉભું કરેલ છે, અને તેને માટે ધારાધોરણ નક્કી કરી તે મુજબ ઓરડીઓ ભાડે રાખવા સાડે આવેલ અરજીઓ પ્રસાર કરી તેની વ્યવસ્થા કરવા કમીટી નામવામાં આવેલ હતી, જેમાં ૧૭ પાસ કરી ૬૮ ની સંખ્યામાં તે

વર્તમાન સમાચાર.

૧૭૩

જાતિના સામાન્ય વર્ગને તે લાભ આપ્યો છે, વિગેરે હકીકત મીટીંગમાં રજુ કરવામાં આવી હતી. આવા મોંઘવારીના વખતમાં અને મુંબઈ જેવા બહોળી પ્રવૃત્તિવાળા શહેરમાં તે જાતિના સામાન્ય વર્ગને કાંઈક લાભ મળ્યો છે, પરંતુ હજી પણ વધારે સસ્તા ભાડાથી અને વધારે જાતિબંધુઓને લાભ આપવાનો તેમાં ઘણો અવકાશ છે, જેમ આ જાતિના લાગણી ધરાવનારા સખસોએ પોતાની જાતિ માટે કર્યું છે તેમ જૈન કોમની દરેક જાતિએ, દરેક, જીલ્લા ઇલાકા કે વિભાગના જૈન બંધુઓએ પોતાની જાતિ માટે કરવાની જરૂર છે; અમો તો આગળ વધીને ત્યાંસુધી કહીએ છીએ કે મુંબઈ શહેરમાં સમગ્ર જૈન કોમ તરફથી જ જૈન સમાજના લાભ માટે થવાની જરૂર છે. અને તેમ કરી હજારો જૈન બંધુઓના આર્થિક લેવાની જરૂર છે.

મુનિમહારાજશ્રીના પગલાંની પ્રતિષ્ઠા—કડી પ્રગણના બેડ ગામમાં સ્વર્ગવાસી ગુરૂ મહારાજશ્રી આત્મારામજીના પ્રશિષ્ય મુનીશ્રી માણેકવિજયજી ચોમાસુ હતું અને તેજ ચોમાસામાં તેઓશ્રીનો સ્વર્ગવાસ થયો હતો. તેથી તે પ્રસંગે તેમની યાદગીરી કાયમ રાખવા બેડ ગામના જૈન બંધુઓએ દેરી બાંધી તેમાં તેઓશ્રીનાં પગલાંની સ્થાપના કરેલી છે. ને તેની પ્રતિષ્ઠા સંવત ૧૯૭૪ ના પોપ વદ ૭ ના રોજ કરવામાં આવી હતી. તે પ્રસંગે મુનીમહારાજશ્રી માનવિજયજી તથા વિવેકવિજયજી તથા દિત્તવિજયજી તથા શૌભાગ્યવિજયજી તથા લલિતવિજયજી આદિ થાણાં દસ પધારેલાં હતાં. ને પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે રૂપીયા સવા ચારસેંની તથા મરહુમ મુનીમહારાજના સ્વર્ગવાસ પ્રસંગે પણ રૂપીયા પાંચસેંની ઉપજ થઈ હતી. પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગ પછી સરવે મુનીમહારાજને વિહાર કરી અમદાવાદ તરફ પધારેલા છે.

મુંબઈમાંથી મુનિ વિહાર.

પાયધોની શ્રીગોડીજી મહારાજના મંદિરની પાછલના ઉપાશ્રયમાં ચોમાસું રહેલા મુનિ-મહારાજ પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ શ્રી મુનિમહારાજશ્રી વલ્લભ-વિજયજી તથા મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી આદિ માહ સુદી તેરસને શનીવારે વિહાર કરી લાયખાલ પધાર્યા હતા. શ્રી સંઘનો ઉત્સાહ જોઈને મુનિમહારાજના વિહારને લઈ ઉદાસી તો જરૂર હોય પણ ધર્મ રીતિને અનુસરતું કામ હોઈ ઘણો સારો નેવામાં આવતો હતો.

મહારાજશ્રીના વિહાર વખતે લગભગ હજારથી પંદરસો ભાઈ બાઈઓ હાજર હતા. પાયધો-નીના મંદિરોની યાત્રા કરતા મહારાજશ્રી લાયખાલે શ્રી આદિનાથ લગવાનનાં દર્શન કરી ત્યાંના મોટા દેવતા સાથે આવેલાઓને ઉપદેશ આપવા બીરાજ્યા હતા. હોલ ચીકાર ભરાઈ ગયો હતો. બીજે દિવસે બપોરે મહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજીની શ્રી સંઘની વિનિતિથી શ્રી રચેશ્વરી પંચતીરથ-ની નવી પૂજા ઘણા કાઠથી ભણાવી હતી. પૂજા નવી તેમજ રાગરાગિણીમાં હોવાથી અને ગવૈયા પ્રાણસુખ લાણાવનાર હોવાથી રંગ બહુ સારો જામ્યો હતો. બે હજારથી વધારે ભાઈ બાઈઓએ લાભ લીધો હતો, મહારાજશ્રીના મુંબઈના ચોમાસામાં જૈન સમાજને આ વખતે જે લાભ મળ્યો છે તેવો કાંઈક વખત મળ્યો હશે અને આગલ મહાશે કે કેમ તે કહી શકાય નહીં.

મહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજીના સદુપદેશથી શ્રી સંઘના તરફથી ચાલતી શ્રી મહાવીર જૈન

૧૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિદ્યાલય સંસ્થાના મહાનને સારું લગભગ લાખ ઉપર રકમ ભરાઇ ગઇ છે, જેમાં ખાસ મહેનત જૈન બંધુઓ મોતીચંદભાઈ તથા શેઠ દેવકરણુ ભાઈ વગેરે સદગ્રહસ્થાની છે. જો કે આજ સુધી બે લાખથી ઉપર રકમ થઇ જત પણ સદગ્રહ સદગ્રહસ્થો અનિવારણીય કારણને લઇ લાગ લાગ શક્યા નથી. તો પણ જ્યારે પાશુ કામ હાથમાં લેશે તો આશા છે કે જરૂર બે લાખથી ઉપર રકમ થઇ જશે. એ ઉપરાંત શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ વડીલ ગંભીર પુરૂષના પુણ્ય પ્રતાપે બહાર ગામના જીર્ણોદ્ધારની ટીપો પણ ધણી સારી ભરાણી છે. પાટણ જૈન મંડલે પાટણની જૈન યોર-ડીંગને માટે પાટણ સંઘમાંથીજ પોણા લાખની રકમ એકઠી કરી છે. અને એક લાખ ઉપર તે રકમ પણ થવાનો સંભવ છે.

જમાનાને અનુસરી જે વાતની જરૂરત જણાય છે તે આ મુનિ મહારાજને સારી રીતે જાણે છે. બીજા મુનિમહારાજને પણ જો આવી બાબતમાં જોઈતું લક્ષ આપે તો જૈન સમાજની ઉન્નતિ સત્વર થાય એમાં જરાય શંકા જેવું નથી. મહારાજ સાહેબે દાદર થઇ ઘાટકુપર તરફ વિહાર કર્યો છે. ત્યાંથી પાછા ફરી થોડા દિવસમાં અગાસી તરફ વિહાર કરવાના છે.

સૌરાષ્ટ્ર દ્વિતિય જૈન સંમેલન અને સ્ત્રી હુન્નર ઉદ્યોગ-પ્રદર્શન.

હાલમાં ચાલતા માસની શુદ્ધ ૧૩ ના રોજ વડાલ ગામે પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ હતો તે પ્રસંગે ઉપરનું સંમેલન થયું હતું. આ સંમેલન પ્રસિદ્ધવક્તા મુનિરાજશ્રી ચારિત્રવિજયજી મહારાજના પ્રવાસ અને ઉપદેશથી ત્યાં શ્રી સંઘે કરેલ હતું. પ્રતિષ્ઠા જેવા ઉત્તમ પ્રસંગે જૈનોની ઉન્નતિ અર્થે પરસ્પર મેલાપ સાથે આવા સંમેલનો અને પ્રદર્શનો થાય તે ઇચ્છવા યોગ્ય છે. પ્રથમ સંમેલન બે વર્ષ પહેલા વંથલી ગામમાં આવાજ ઉત્તમ પ્રસંગે થયું હતું. અને આ વખતે તેવોજ પ્રસંગ હોવાથી જુદા જુદા વક્તાઓ તરફથી સમાજની ઉન્નતિ અર્થે અનેક ભાષણો થયાં હતાં. સ્ત્રી હુન્નર ઉદ્યોગ પ્રદર્શન એ આ વખતે નવીન અને પ્રથમ પ્રસંગ હોવા છતાં તેમાં પણ અનેક હુન્નર ઉદ્યોગના નમુનાઓ દટિગોચર થતા હતા. આવા પ્રસંગે આવા મેલાવડાએ કામ ઉન્નતિનું ખરેખર સારું આશાજનક પગલું છે, દરેક ગામ યા શહેરના જૈનબંધુઓએ પ્રતિષ્ઠા જેવા શુભ પ્રસંગોએ આવા સંમેલન કરવાનું આ પગલું આદરણીય છે બીજી હરીકત પેપરમાં આવી ગયેલ છે. (મજેલું)

આજના અંક જોડે આવક લીમસિંહ માણેક જૈન બુકસેલ-સંનાં હેન્ડબીલ વહેંચવામાં આવેલ છે તે ઉપર વાંચકોનું ધ્યાન ખેંચીએ છીએ.

આજના અંકનો વધારો.

મોટું સૂચીપત્ર છપાય છે. નાનું સૂચીપત્ર મોંઘવારીના લીધે વધારેલા ભાવો પ્રમાણે
પુસ્તકોનું સૂચીપત્ર.

તૈયાર થાય છે. શુદ્ધ શાસ્ત્રોક્ત પદ્ધતિથી લખાયેલ સુંદર, સસ્તા, મનમોહક પર્યુષણ તથા દિવાલીના ગુજરાતી તેમજ મારવાડી भा- પાના વિવિધ જા- તના ફેન્સી સચિત્ર કાર્ડ કંકોત્રીઓ.	જાહેર खबर નિવૃત્તિના પવિત્ર વચ્ચતમાં વાંચવા માટે પૂર્વે થઈ ગએલા મહાન આચાર્યોના રચેલ અમૃતમય જ્ઞાનનાં પુસ્તકો.	છપાય છે. જૈનના અપૂર્વ સર્વોપયોગી જ્યોતિષ પ્રંથો આરંભ સિદ્ધિ, દિનશુદ્ધિ, લગ્નશુદ્ધિના ગુજરાતી ભાષાંતર. વૈશાખ માસમાં તૈયાર થશે.
---	---	--

પ્રકરણ રત્નાકર ભાગ ૧ લો.	૬-૪-૦
પ્રકરણ રત્નાકર ભાગ ૪ થો	૮-૮-૦
અજ્ઞાનતિમિર ભાસ્કર	૨-૮-૦
પાંડવચરિત્ર ભાષાંતર સચિત્ર	૬-૦-૦
યોગશાસ્ત્ર ભાષાંતર	૪-૦-૦
સુકત મુક્તાવલી	૩-૦-૦
નવતત્ત્વ પ્રશ્નોત્તર	૨-૮-૦
અદ્વીતીય નકશાની હકીકત	૨-૮-૦
વારપર્વોની કથા.	૨-૦-૦
લઘુપ્રકરણ સંગ્રહ	૧-૮-૦
નવતત્ત્વ પ્રકરણ અર્થ સાથે	૧-૦-૦
દંડકલઘુ સંઘયણી „	૦-૮-૦
જીવવિચાર „	૦-૬-૦
કલ્પસુત્ર સુબોધિકા ટીકાનું ભાષાંતર	૩-૦-૦
કલ્પસુત્ર મૂલ વારસો સચિત્ર	૧-૮-૦
ચૈત્યવંદન ચોવીશી સંસ્કૃત	૦-૮-૦
પાંત્રીસ વોલનો થોકડો	૦-૨-૦

દેવશીરાઈ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર અર્થ સાથે	૦-૬-૦
„ વિધિયુક્ત	૦-૬-૦
અચલગચ્છ પાંચપડીકમણામૂત્રમૂલ	૧-૦-૦
ચલિતગચ્છ પાંચપડીકમણામૂત્ર	૧-૪-૦
વિવિધપુજા સંગ્રહ ભાગ ૧ લો	૨-૦-૦
લઘુપૂજા સંગ્રહ	૦-૬-૦
જૈનપ્રવોધ	૪-૦-૦
સજ્ઞાયમાલા...	૩-૦-૦
દેવવંદનમાલા	૧-૪-૦
સ્વરોદયજ્ઞાન	૦-૬-૦
લાવણી સંગ્રહ	૦-૧૨-૦
મક્તામર સ્તોત્ર	૦-૧૨-૦
ચંદરાજાનો રાસ અર્થ સાથે	૫-૦-૦
સમરાદિત્ય કેવલીનો રાસ	૪-૦-૦
શ્રીપાલ રાજાનો રાસ શાસ્ત્રી	૦-૦-૦
સામુદ્રિક શાસ્ત્ર તથા સ્વપ્ન વિચાર	૧-૪-૦
શકુન શાસ્ત્ર	૦-૮-૦
અર્હનીતી	૧-૮-૦

जैन कथा रत्न कोष भाग १ लो ३-०-०

” ” २ जो २-१२-०

” ” ४ थो ३-४-०

” ” ८ मो ३-४-०

जंबुस्वामि चरित्र ०-१२-०

रंगवेरंगी तीर्थोना नकशा.

शत्रुंजय तीर्थनो नकशो १-८-०

अढी द्वीपनो ” ... ०-८-०

जंबु द्वीपनो ” ०-८-०

समेत शीखरनो ” ०-८-०

गौतम स्वामीनी छबी ०-८-०

ज्ञानबाजीनो नकशो ०-८-०

तारंगाजीनो ” ०-८-०

पावापुरीनो ” ... ०-८-०

चंपौपुरीनो ” ०-८-०

केशरीआजी ” ०-८-०

अष्टापदजीनो ” ०-८-०

गीरनारजी ” ०-८-०

आबुजीनो ” ०-८-०

मणीभद्र तथा पदमावतीजीनी छबी ०-३-०

शास्त्री ककाना कागळ ०-१-०

दशवैकालिक सूत्र १२-८-०

नवपद ओलीनी विधि ०-८-०

दिगुल प्रकरण ०-६-०

लालाजी कृत बृहदालोयणा ०-२-०

आनंदघन तथा चिदानंदजी कृत ०-८-०

बहोतेरी पद संग्रह ०-८-०

मणीभद्रदेव वगेरेना छंदोनो ०-६-०

संग्रह ०-१२-०

विमलमंत्रीनो रास ०-१२-०

मानतुंग मानवंतिनो रास ०-१२-०

अंजनासतीनो रास ०-३-०

उपदेश तरंगीणी... १-८-०

बैराग्य कल्पलता पुर्वार्ध ३-८-०

पंचपतिक्रमण सूत्र अर्थ साथे

तपगच्छी थोडीज नकलो छे. ४-०-०

पंचप्रतिक्रमण सूत्र मूल १-१०-०

देवशीराइ प्रतिक्रमण सूत्र मूल ०-५-०

नव स्मरण मूलपाठ मोटाअक्षरे ०-५-०

गहुंलि संग्रह ०-१०-०

आनंदघनजी कृत चोवीशी ०-१२-०

कस्तुरी प्रकरण तथा धर्मसर्व ०-१२-०

स्वाधिकार ०-१२-०

अभयकुमारनो रास ... ०-८-०

मंगलकलशकुमारनो रास ६-०-०

कयवनाशेठनो रास ०-५-०

जैनकुमार महाकाव्य संभव २-०-०

हरिभद्रसूरि वत्रीस अष्टक २-०-०

दरसन चोवीशी नानी ०-६-०

शलोका संग्रह ०-६-०

शत्रुंजयतीर्थ रास उद्धारदिक ०-६-०

संग्रह.... ०-६-०

जैन कथामाला मणको १ लो ०-२-०

विद्यार्थीबन्धु.... ०-२-०

पुष्पवति विचार ०-२-०

मौन एकादशी तपनी विधि ०-३-०

हंसराज वच्छराजनो रास ०-८-०

महावल मल्यासुंदरीनो रास १-४-०

जैन कथारत्न कोष भाग ७ मो ३-८-०

प्रतिष्ठा कल्प ०-१०-०

शत्रुंजय महात्म्य २-८-०

वैराग्य उपदेशक विविध पद संग्रह ०-१२-०

देवकी स्वट पुत्रनो रास ०-२-६

कान्हडकठीआरानो रास ०-२-६

लीलावती महीयारनो रास ०-२-६

लखो—श्रावक भीमसिंह माणेक.

जैन पुस्तक वेचनार तथा प्रसिद्ध करनार

मांडवी शाकगल्ली—ग्रंथ.

તૈયાર છે !

તૈયાર છે !!

તૈયાર છે !!!

દરેક શ્રાવકે પોતાની પાસે રાખવી જ જોઈએ.

શ્રાવક કર્તવ્ય તથા

વિવિધ સ્તવનાદિ સમુચ્ચય

આ પુસ્તક બહાર પાડવાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ દેરાસરોમાં દર્શન તથા પૂજા નિમિત્તે થતી અનેક આશાતનાઓ ટાળવાનો છે અને તેમાં પ્રાતઃસ્મરણીય સ્તોત્ર, છંદો, દર્શનવિધિ, પૂજાવિધિ, ચૈત્યવંદનો, થોયો, સમ્ભાઓ, લાવણીઓ, નાટકના રાગનાં સ્તવનો, નવસ્મરણ, શલોકા, સામાયિકવિધિ, પચક્ષાણવિધિ, બાર વ્રતની ટીપ, ચૌદ નિયમ તથા શ્રાવકના આચાર અને વર્તન વિષે સારી સમજુતી આપવામાં આવી છે. દરેક ક્રિયા હેતુપરઃસર સમજાવવાનો શ્રમ કર્યો છે. આત્મચિંતન ક્રિયાકર્મ માટે આ ગ્રંથનો સંગ્રહ બહુ ઉપયોગી છે. એકંદર આ પુસ્તક પ્રત્યેક શ્રાવકકુટુંબમાં રાખવા યોગ્ય છે. પાકી સુંદર કપડાથી બાઈડિંગ કરી ગ્રંથને મુશોભિત બનાવ્યો છે.

ગુજરાતી અક્ષરમાં કિ. ૧-૮-૦

શાસ્ત્રી અક્ષરમાં કિ. ૨-૦-૦

	રૂ. આ. પૈ.		રૂ. આ. પૈ.
ચૌદ સ્વપ્ન રહસ્ય ચરિત્ર	૦-૨-૦	દેવશીરાઈ મુળ મોટા અક્ષરે....	૦-૫-૦
ત્રિપદિશલાકા પુરૂષ ચરિત્ર પર્વ		સ્થાનકવાસી સામાયક પ્રતિક્રમણ.	૦-૪-૦
૧-૨	૨-૪-૦	રામરાસ....	૧-૮-૦
સદર પર્વ ૩ થી ૬	૨-૪-૦	ભરતેશ્વર બાહુબલી વૃત્તિ	૨-૮-૦
સદર પર્વ ૭ થી ૯	૩-૦-૦	વર્ધમાન દેશના ભાષાંતર	૨-૦-૦
સદર પર્વ ૧૦ મું.	૧-૮-૦	શ્રીપાળરાબનો રાસ	૨-૮-૦
નૈન રામાયણ	૧-૪-૦	સમકિત કૌમુદિ ભાષાંતર	૦-૮-૦
પુલ્લ સંગ્રહ મોટી.	૨-૦-૦		
પચપ્રતિક્રમણ સુત્ર મૂળ મોટા			
અક્ષરે....	૦-૧૨-૦		

૩.આ.પા.
 નામદાર સરકારે મુંબઈ ઇલા-
 કાની સ્કુલોમાં ઇનામ માટે
 મંજૂર કરેલી.
 વિદ્યાર્થી ગ્રન્થ કિંવા ચારિત્ર સુ-
 ધારણા સંબંધી શિક્ષણ. ૦-૨-૦
 નવીન પુસ્તક
 તૈયાર છે તૈયાર છે
 ખીતાનો પુત્ર પ્રત્યે ઉપદેશ. આ
 પુસ્તકમાં નીતીની સાથે વ્યવ-

૩.આ.પા.
 હારનો માર્ગ ખહુ સંદર રીતે
 દર્શાવવામાં આવ્યો છે કી. ૦-૩-૦
 અધ્યાત્મ સાર ભાષાંતર. ૨-૦-૦
 આનંદધન પદ રતનાવળી. ૨-૦-૦
 જૈનદ્રષ્ટિએ યોગ. ૦-૮-૦
 અધ્યાત્મકલ્પદ્રુમ. ૧-૪-૦
 ચંદ્રકાન્ત ભાગ ૧-૨-૩ દરેક ૨-૧૨-૦
 ભારતલોક કથા ભાગ ૧ થી ૫
 દરેક ભાગની.... ૧-૪-૦

વાંચવાલાયક પુસ્તકો.

રુ. આ. પૈ.
 જૈન તત્ત્વાર્થ હિંદી ભાષાંતર ૫-૦-૦
 સદર ગુજરાતી ભાષાંતર. ૪-૦-૦
 સમ્યક્ત મૂલવાર વ્રતની ટીપ ૧-૪-૦
 પ્રતીમા શતક ભાષાંતર. ૦-૧૨-૦
 તેરાપંથી દેવગુરુ ઔલખાણ. ૧-૦-૦
 તેરાપંથી સામાયક પઢીક્રમણો ૧-૪-૦
 વીવીધ પુજા સંગ્રહ ભાગ ૨ જો ૧-૦-૦
 સદર ભાગ ૩ જો ૧-૨-૦
 સ્વદત્તર ગચ્છ પુજા સંગ્રહ. ૦-૧૨-૦
 દેવચંદર્જી કૃત ચોવીશી. ૧-૮-૦
 પોષધ વિધિ. ૦-૪-૦
 જૈન સ્તોત્ર તથા સ્તવન સંગ્રહ. ૦-૬-૦
 શ્રીચંદ કેવલીનો રાસ. ૨-૦-૦
 વીશ સ્થાનકનો રાસ. ૨-૦-૦
 ધર્મપરીક્ષાનો રાસ ૧-૮-૦
 હીતશિક્ષાનો રાસ ૧-૦-૦
 નર્મદાસુંદરીનો રાસ.... ૦-૧૨-૦

રુ. આ. પા.
 ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાગ ૧ લો. ૧-૮-૦
 સદર ભાગ ૨ જો ૧-૮-૦
 સદર ભાગ ૩ જો ૧-૮-૦
 સદર ભાગ ૪ થો ૨-૦-૦
 સદર ભાગ ૫ મો ૨-૦-૦
 જૈન સંપ્રદાય શિક્ષા. ... ૩-૮-૦
 જૈન ધર્મસિંદુ ૩-૦-૦
 નારકીના ચીત્રની મોટી બુક. ૧-૦-૦
 નારકીના ચીત્રની નાની બુક. ૦-૮-૦
 વર્ધમાન દેશના ભાષાંતર.... ૨-૮-૦
 વૈરાગ્ય શતક ભાષાંતર ૧-૪-૦
 ઉપર સિવાય બીજા ઘણી જાતના પુસ્તકો
 મળે છે અને તેનું લિસ્ટ છપાયેલું.

લખો-શ્રાવક ભીમસિંહ માળેક
 જૈન પુસ્તક વેચનાર તથા પ્રસિદ્ધ કરનાર
 માંડવી, મુંબઈ.

૬ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય.
૧૧ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ.
૧૩ ધાતુ પારાયણ.

૧૦ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
૧૨ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ ટીકા સાથે.

આગમો છપાવવાની થયેલ યોજના.

૧ અંતગઢદશાસૂત્ર સટીક.
૩ ઉપાસકદશાંગ સટીક.

૨ અનુત્તરોવવાઈસૂત્ર સટીક.
૪ નંદિસૂત્ર. શ્રીહરિમદ્રસૂત્રિકૃત ટીકા સાથે.

પ્રાચીન જૈન લેખ સંગ્રહ. (પ્રથમ ભાગ).

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય ગ્રંથ.

(યોજક મુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી મહારાજ.)

આ અપૂર્વ ગ્રંથ જૈન ઐતિહાસિક હોદ્દાને જૈનધર્મની પ્રાચીનતા ઉપર પુરેપુરો પ્રકાશ પાડે છે. આ ભારત વર્ષમાં ડહીસા પ્રાન્તમાં કટક પાસે ધ્રુવનેશ્વર નામનું એક પ્રસિદ્ધ સ્થાન છે, કે જ્યાંથી ચાર પાંચ માઈલથી દૂર खंड-गिरि-उदयगिरि નામના બે પહાડો છે જેના શિખરો ઉપર નાની મોટી ગુફા છે, જેમાં હાથીગુફાનો પ્રસિદ્ધ શિલાલેખ તેમજ ત્રણ નાના લેખ અને ટીકાઓ તથા ટીપ્પણી સહિત આ પુસ્તકમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે, આ લેખની પર ટીકા-ટીપ્પણી પ્રથમ પંડિત મગવાનજી ઇંદ્રજીએ કરેલી જેનો અનુવાદ અને સાથે સાક્ષરવર્ચ પં. કેશવલાલ ધ્રુવનો લેખ પણ આ ગ્રંથમાં સાથે આપી યોજક મહાત્માએ તેની સુદરતામાં-સ્વરૂપમાં વૃદ્ધિ કરી છે. ઊંચા કાગળ, સારા ટાઈપ અને સુંદર વાઈડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત આઠ આના પોસ્ટેજ જુદું. (અમારે ત્યાંથી મલશે.)

ઇનામી નિબંધ.

હાલમાં આપણા વર્ગમાં જ્ઞાનપંચમીનો તપ વિશેષ કરવામાં આવે છે તેમાં પણ શ્રાવિ-કાઓ વિશેષ કરે છે અને તેના પ્રાંત ભાગમાં યથાશક્તિ ઉજમણું (ઉઘાપન) કરવાની અભિ-લાષા દરેકને રહે છે તો “હાલના જમાનાને અનુસરીને જ્ઞાનપંચમીનું ઉઘાપન કઈ પદ્ધતિએ કરવું” બોધ્યો કે જેથી વાસ્તવિક ઉઘાપન કહી શકાય” એ વિષય ઉપર આ માસીકના ૧૬ થી ૨૪ પૃષ્ઠ થાય તેવો નિબંધ લખી મોકલનાર પૈકી જેનો પ્રથમ નંબર પસાર થશે તેને મારા તરફથી રૂ. ૨૫) ઇનામ તરીકે આપવામાં આવશે.

નિબંધ તા. ૧૫-૪-૧૮ સુધીમાં શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફ મોકલવો.

ન્યાયચંદ લક્ષ્મીચંદ વડીલ.—સાદરા—(મહિકાંઠ).

આ માસમાં નવા દાખલ થયેલ માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શેઠ પન્નાલાલ ઉમાભાઈ રે. અમદાવાદ. ખીન્ન વર્ગના લાઈફ મેમ્બર.
- ૨ શેઠ સુનીલાલ અમરજી રે. રાણપુર હાલ મુંબઈ.
- ૩ સોની ન્યાયચંદ લક્ષ્મીચંદ B. A. L. L. B. સાદરા. પેં ૦ વ. વા. મેમ્બર.